

על מי התבטא מרן ה"חזון איש" וצוק"ל שהוא נחשב
כבנו!

מרן ה"חזון איש" וצוק"ל

אמר על תלמידיו המקורבים, הגאון רבי אברהם יעקב וינר זצ"ל
בעל "שארית יעקב", והגאון רבי חיים ברים זצ"ל, והגאון רבי משה
יהושע לנדא זצ"ל
"אלו הם בניו!!!"

[מוסף יתד נאמן ערב שבת קודש קרח תשס"ב]

הגאון רבי משה יהושע לנדא זצ"ל

**קטעים מדברי הגאון רבי משה יהושע לנדא
תלמיד מובהק למרן ה"חזון איש" זצוק"ל
אשר רשם בכתב ידו בהקדמה לספר "דת יהודית כהלכתה"
בענין פירסום ועידוד מצות כיסוי הראש כהלכתה**

הגאון הצדיק רבי משה יהושע לנדא זצ"ל, זכה להימנות מתלמידיו החביבים של רבן של ישראל מרן ה"חזון איש" זצוק"ל, אשר אמר עליו, [ועל הגאון רבי חיים בריס זצ"ל], "אלו הם בניי"!! וכפי שמתואר בראש רשימותיו המובאות בספר הנפלא "מעשה איש" חלק ד' עמוד י"ג [אשר הוגה ע"י מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א] "הגאון רבי משה יהושע לנדא זצ"ל, תלמיד מובהק למרן החזון"א זצוקללה"ה".

וראה ב"מעשה איש" חלק ג' עמוד קנ"ז, ועוד, על גודל דביקותו של הגרמ"י לנדא זצ"ל ברבו מרן ה"חזון איש" זצוק"ל, וגודל הקשר שהיה ביניהם.

ומסופר ב"פאר הדור" חלק ה' עמוד צ"ד, [ומובא גם ב"מעשה איש" חלק ב' עמוד רכ"ג] שבתקופה הסוערת של פרשת גיוס בנות, שרבנו החזון איש זצוק"ל לחם בכל כחו לבטל את הגזירה, שלח אז ה"חזון איש" מכתבי חיזוק והדרכה אל הנוגעים בדבר, ע"י תלמידו הגאון ר' משה יהושע לנדא זצ"ל. [ועוד הרבה דיבורים והדרכות שזכה הגרמ"י לנדא זצ"ל, לקבל מפי מרן ה"חזון איש" זצוק"ל, מובאים בספרי "מעשה איש"].

"חיזוק ועידוד לבתים הכשרים בישראל"

בשנת תשכ"ב יצא לאור על ידינו בס"ד קונטרס בשם "דת משה ויהודית" וכו', הובאו בו דברי גדולי האחרונים האוסרים ללבוש פאה נכרית, ותודה לאל כי זכה הקונטרס להוקרה מאת גדולי התורה, והיה הדבר חיזוק ועידוד לבתים הכשרים בישראל, גבורי כח עושי דברו, בנות ישראל כשרות טהורות הנפש, ממשבצות זהב לבושן, אשר לעומת חברותיהן המתחכמות, הנה הינן נושאות בגאון לבוש אמותינו הצנועות בדורות הקודמים, בטרם שטפה ההשכלה הארורה את אומתנו הקדושה, המה המקדשות שם שמים בכל הליכותיהן, אשר בכסוי ראשן כדת וכהלכה, הן מכריזות גלוי על נאמנותן המלאה לדת משה ויהודית, וכי זאת תפארתן וגאותן לעיני העם כולו.

"מעלימים עין מדבר זה"

מאז ועד עתה נפרץ לצערנו הדבר יותר ויותר, ואף בין בני התורה, וכבר בהקדמת הקונטרס הודענו צערנו לרבים, [א'], כי נפלאות בעינינו, הפלא ופלא, על רבים משומרי תורה, ובהם תלמידי חכמים מובהקים, המדקדקים במצוות בתכלית הדקדוק, כיאות למחבבי מצוה ויראי חטא, ובכל זאת הם מעלימים עין מדבר זה הנוגע לדת משה ויהודית, כאילו לא היה על היתר זה מערערין מגדולי הפוסקים בדור העבר, ולדעת הרבה מהפוסקים, נשותיהם עוברות על איסורא דאורייתא או דרבנן.

"איך לא יחוש להסתלק מן הספק?"

[ב'], ואיך לא עלה בדעתם לחשוב שמא פאה נכרית הזאת של האופנה החדשה, [הכוונה כאן לפאות שלפני יותר משלושים שנה], אינה בכלל זו המותרת לדעת המקילין, ואם אין הדבר וודאי להם, איך לא יחוש להסתלק מן הספק.

כל חכם בוחר לנפשו את הדרך הבטוחה ביותר

[ג'] איך היה הדבר להיתר גמור אף לאלה שתורתם אומנתם, ואשר זכו לשבת בבית ה', וביתם מן המסד ועד הטפחות בנוי עפ"י תורה, ואיך לא יעצרו כח בדבר זה לשמור על כסוי בני ביתם ללא פקפוק?

וכבר הזכיר בעל חובת הלבבות בפרק ה', משער התשובה, את החסידים הפורשים משבעים שערים משערי המותר, מיראתם שער אחד משער האסור, כל שכן בדבר זה, שיש בו כמה שערים של איסור. ובבית יוסף אורח חיים סימן תר"צ, הביא דברי הר"ן בתשובותיו, בנוגע לקריאת המגילה לנשים בלע"ז, שנחלקו בזה הראשונים ז"ל, והסכים הר"ן שלא להקל בדבר, וכתב: "שאפילו בעסקי העולם, כל משכיל בוחר לנפשו הדרך היותר בטוח והמשומר מכל נזק ומכשול, ואפילו באפשר רחוק, על אחת כמה וכמה, שיש לנו לעשות כן בדרכי התורה והמצוות שהם כבשוננו של עולם, ואיך נניח הדרך אשר דרכו בה רבותינו הקדושים, ונכניס עצמנו במקום צר ובמשעול הכרמים". עכ"ל.

איך נשתדל להתדמות לנשים מגולות ראש?

[ד'] בגמ' ברכות דף י"א ע"א משל לאחד שאומרים לו זקנך מגודל, אמר להם יהי כנגד המשחיתים, ופירש הרשב"א ששואלים לו מפני מה אתה מגדל זקנך ואינך מספרו, והוא משיב להם שיהיה זה להוציא מלבם של אלה המשחיתים זקנם לגמרי ועוברים על לא תעשה.

א"כ אף לולא חשש האיסור, מדוע לא יחשבו נקיי הדעת לדקדק בדבר זה, כדי להוציא מלב הפוקרים אשר השליכו אחר גוון חוקי תורתנו הקדושה, כאילו אין בכלל חובה לנשים נשואות לכסות ראשן, ואם קצרה ידינו למנוע מהם מלעבור בפרהסיא על דת משה

ויהודית, אף לא בכוחינו להרים קול במחאות עזות על מרדן בתורתנו הק', אבל איך עוד נשתדל להתדמות להן, למען ניראה אף נשותינו כמותן פרועות ראש.

"כמה כבוד שמים מתרבה

מאלה אשר כסוי הראש הוא להן לתפארת!"

[ה'] כמה כלימה יש איפוא בדבר זה כאשר נשים כשרות, משתדלות אף הן ברוב התחכמות, כל תהיינה שונות מן הפרוצות, ולא יהא ניכר כסוי ראשן. וכמה כבוד שמים מתרבה, מאלה אשר כסוי הראש הוא להן תפארת, ואות לעוז גאוותן ונאמנותן לתורת ישראל.

[ו'] ובדברי קדשו של רבינו יונה (אבות פ"ד מ"ה) כתוב: "ולפי חשיבות האדם, הוא חילול בדבר קטן, וכדאמר רב נחמן (יומא פ"ו) היכי דמי חילול השם, אמר רב כגון אנא אי שקילנא בישראל ולא יהיב דמי לאלתר וכו' לכן החכמים ואנשי השם, צריכין לשמור במעשיהם על כל שאר בני אדם עכ"ל.

ומה רב הצער אשר בדור פרוץ כדורנו זה בעוה"ר, - אשר מהחובה לעשות משמרת למשמרת גדרי הצניעות המקובלים מדורות עברו, - תצא תקלה להרחיב פרצה זו.

מעלת פרסום דעת רבותינו האסורים ללכת עם פאה

מצאנו איפוא לנחון להוציא לאור ספר זה, לחזק "דת יהודית" המקובלת מאבותינו הק', ואשר נהגו בה אמותינו ברחבי תבל בטרם התפשט היתר פאה נכרית בכמה ארצות, מחמת קלקול הדורות וכו', ולהעתיק מלוא דברי גדולי הפוסקים, הלא המה עמודי ההוראה אשר בית ישראל נשען עליהם, היעב"ץ והתשובה מאהבה, בעל ההפלאה והחתם סופר, בעל עצי ארזים והישועות יעקב, הבית יצחק והר"ש

קלוגר, הדברי חיים והמהרש"ם, זכר צדיקים וקדושים לברכה, אשר נטו לאיסור.

[א'] אפשר כי רבבות בני ישראל הנוהים אחריהם ונוהרים ללכת באורחותיהם לשמור מנהגיהם הקדושים, בהודע להם דעת רבותינו, יחושו יותר לדבריהם שדנו אותם לאיסורא.

[ב'] כן למקרא דבריהם, ויוכחו המעיינים כי לא חומרא בעלמא ראו בזאת, אלא דבר האסור על פי דין.

[ג'] כמו כן יראו בעליל מתוך המשא ומתן שדבריהם, כי אף המתירין לא נתכוונו לפאה נכרית דהיום הנחבשת על כל הראש, ולכן אך רמיה היא לסמוך בכגון דא על מה שראו או שמעו שנהגו בפאה נכרית בבית אחדים מגאוני וצדיקי הדור הקודם.

[ד'] ועל כן רב התועלת לפרסם דברי האוסרים, ויוכחו לדעת כי רבו האוסרין על המתירין, וכי החובה ביותר על המדקדקים במצוות, שלא להיתפס לאשר הותר להמוני העם.

פניה נרגשת אל נשות בני התורה
"סגולת יקרנו! עטרת תפארת אומתנו! שארית
תקותנו!"

לאמיתו של דבר, התפשטות אופנת הפאה נכרית דהיום אינה אלא ספיח מאשר נפרץ בעוה"ר הדקדוק המופרז בתלבושת הנשים בגדרנות נואלת, ללא הבדל מעמד, עד שכמעט אין הבדל בלבוש מבלי היכר בין פרוצות לכשרות, ובין בנות ישראל, לנכריות ח"ו.

והנה בכל הנזכר כבר צווחו קמאי דקמאי, ובכל דור היה מהצורך לעורר את בני ישראל, כל יתפתו ללכת שולל אחר רצון הנשים שדעתן קלות, אך מה שמכאיב היום, הוא מה שבדורנו זה, נפרץ הדבר אף בין חובשי בית המדרש המובהקים ביותר, מהם

גבורים בתורה כאריות, נקיי הדעת וטהורי לב, אשר זכו לעמל התורה וקיום המצוות בדקדוקן, הם המה סגולת יקרנו, עטרת תפארת אומתנו, שארית תקותנו, שתפקידם להחזיר עטרה ליושנה, ואיך אף הם לא יחושו לתלבושת נשותיהם שלא כיאות לאשת חבר, ומשמשת דוגמא רעה להמוני העם, הקופצים חיש על הקלקלה, ללמוד מבני התורה את הרצוי להם.

"אדישות בעליהן, היא בעוכריהן"

זאת ועוד, במקרים רבים אין הקולר תלוי בראשי הנשים, אשר רבות מהן איתנות ברוחן, ואמיצות ביראת שמים, ונאמנות לרצון בעליהן לעשות את הטוב ביותר, אלא שאדישות בעליהן היא בעוכריהן, שהן נכשלות בזה מבלי לדעת כי אינן נוהגות כהוגן. לפנו, לפנו, עליהן.

מי יתן ויעורר קונטרס זה לבב בני התורה, לגדור גדר בזה, בהיותם לגיון של מלך, המצוין בארחות חייו, ושרוי ברמה רוחנית נעלה, והרי אלה אשר זכו לעמוד לפני ה', ולהתקדש "קדש קדשים", [כלשונו של הרמב"ם ז"ל בסוף פ"ג משמיטה ויובל], חובה יתרה עליהם לשמור על טהרתם וקדושתם, כיתרון קדש הקדשים מן הקודש.

מה נהדר יהיה המראה

אילו בני התורה יהיו הראשונים לקדש את ביתם

ומה נהדר יהיה המראה, אילו היו בני התורה, ראשונים להינזר מן התלבושת הזרה לרוח ישראל, ולקדש ביתם אף במותר לקצת פוסקים, מהם ילמד המון בית ישראל, לתעב את חלאת מלבושי העמים ואביזריהו, אשר נתגלתה בעקבתא דמשיחא בכל בהמיותה, ובאין מעצור לפניה הרי היא מאיימת לכלות חס ושלום שארית

קדושת ישראל. ועל כן יותר מתמיד חובה כפולה היום, להוסיף סייג לסייג, קדושה על קדושה, להיות עם ישראל עם סגולה, מופרש ומובדל מן העמים, חוקותיהם, מעשיהם, ומלבושיהם, ולזכות אל התואר הנפלא: ישראל אשר בכך אתפאר.

אגרת מהגאון רבי משה יהושע לנדא זצ"ל

שכתב לקראת ערב יום הכיפורים

לעורר את בני התורה על קיום מצות כיסוי הראש כתיקונה

"מצאנו מחובתינו לעורר את החרדים לדבר ה', וביחוד את ציבור בני התורה המדקדקים במצוות, לתת לבכם כי ענין זה של לבישת פאה נכרית, מפוקפק הוא. וכבר נתפרסם, כי לדעת הרבה פוסקים איסורו מפורש. והמה רבותינו אשר בית ישראל נשען עליהם.

והנה ידועים דברי בעל מסילת ישרים בפרק ג', על מאמר חז"ל ועכשיו שנברא יפשפש במעשיו, ואיכא דאמרי ימשמש במעשיו, כי המשמוש במעשים פירושו החקירה אפילו במעשים הטובים עצמם, לחקור ולבחון תכונתם בתכלית ההבחנה, אם אמנם טובים הם.

על כן החובה לאלו אשר הורגלו בהיתר לבישת פאה נכרית, לחקור ולבחון: [א'] אם אמנם היתר נכון הוא, ואז יווכחו לדעת כי אמנם לא הוכרעה בזה ההלכה להיתר. אלא שבארצות הגוים לא היה מנוס מלהיכנס בפירצה דחוקה, אבל בארצינו הקדושה, חלילה לנו לעשות כזאת.

[ב'] ולפלא הדבר, איך בני תורה אינם נותנים ללבם, כי אף אם נניח כי כיסוי שער פאה נכרית נחשב בכלל כיסוי, ואף אם אין בזה איסור פריעת ראש, האמנם מתאים הוא לבני תורה שנשותיהם יתכסו דווקא בכיסוי כזה אשר תיראנה כפרועות ראש? דבר שתורתנו הקדושה גינתה אותו, כנאמר בפרשת סוטה "ופרע את ראש האשה"!.

[ג'] וכי לא יאה להם כיסוי המטפחת שנהגו בה אמותינו הקדושות בכל הדורות, בטרם נתפשטה ההשכלה הארורה, אשר לבישת פאה נכרית היא אחת התוצאות המרות הימנה.

[ד'] האם אמנם אין בכחם של בני התורה לאזור עוז ותעצומות, לנטוש את תלבושת הפאה, ולחזור למסורת קדושת אבותינו ואמותינו?

[ד'] האם אינם חשים לענין של חילול השם רחמנא לצלן?.

[ה'] ומה יאמרו דורות הבאים שכבר כלל לא יבחינו בין פרועת ראש לגמרי, לכיסוי הראש עם פאה נכרית? [-אמר המלקט: הדברים נכתבו לפני יותר מעשרים שנה-] שלצערינו ולחרפתינו, מעשה שטן מצליח, שמשכללים את הפאה בכל מיני שכלולים, שתראה הפאה כמו שער עצמה ממש, רחמנא לצלן, ה' ירחם.

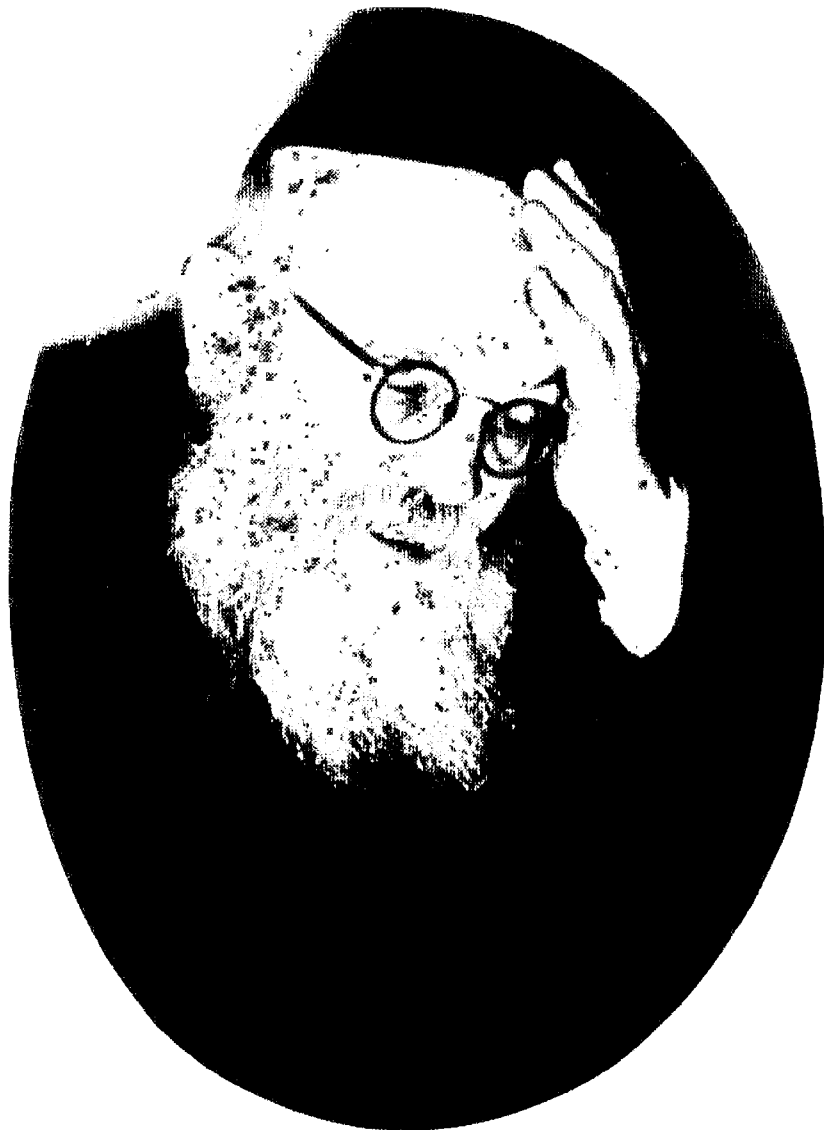
אנו קוראים לכל ירא וחרד לדבר ה', לשים ללבם דברינו הנאמרים באמת, וביחוד החובה לבני תורה, להיות ראשונים בדבר זה, מהם יראה כל בית ישראל לשוב להיטהר לפני ה', ובזכות ההתחזקות בדרכי הקדושה מלמטה, יקדש אותנו הקדוש ברוך הוא מלמעלה, ויופיע אור שכינתו עלינו, להתקרב אליו באמת.

ערב יום הכיפורים

החותמים ככאב".

מֶרֶן הַגָּאוֹן רַבִּי חַיִּים שְׁמוּאֵל לִוְפִיאַן זצ"ל
בֶּן הַמִּשְׁגִּיחַ הַגָּה"צ רַבִּי אֱלִיהוּ לִוְפִיאַן זצ"ל

"השלמי גבורים יצא לקראתכם בעולם העליון, ויודה לכם על שגיליתם
את האמת, שהוא מעולם לא התיר לצאת עם פאה לרשות הרבים!"

אֵשֶׁת מֶרֶן הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי אֱלִיהוּ לִוְפִיאַן זצוק"ל
לֹא יָצְאָה לְרֵחוּב אִם פֹּאֵה!

הגאון הצדיק רבי חיים שמואל לופיאן זצ"ל, בנו של המשגיח
הגאון הצדיק המפורסם רבי אליהו לופיאן זצ"ל, סיפר שהוא זוכר
שאלו - אשת הגה"צ רבי אליהו זצ"ל - היתה יוצאת לרחוב רק עם
מטפחת.

ובעצמו למד ובירר את הסוגיא של פאה נכרית, עם אחד מזקני
התלמידי חכמים בירושלים, מחבר הספר "דת משה וישראל",
ולאחר שעות רבות של עמל ויגיעה בבירור הסוגיא, בקביעות
נפלאה שהתארכה במשך כמה שבועות, כאשר התברר לו הדבר
בראיות חותכות ומוצקות מהגמ' והפוסקים, שכל ההיתר של השלטי
גבורים, שעליו סמכו המקילים, הכל נאמר רק על יציאה לחצר
בלבד, אבל ברשות הרבים הרי זה איסור גמור. פנה רבי חיים
שמואל בשמחה אל אותו תלמיד חכם, ואמר לו בהתפעלות עצומה:
"לאחר אריכות ימים ושנים, ייצא השלטי גיבורים לקראתך בעולם
העליון, ויודה לך שגילית את האמת בדבריו הקדושים, שמעולם
הוא לא התיר פאה נכרית ברשות הרבים"!!.

מורן הגאון הצדיק רבי שלום שבדרון זצוק"ל
 כותב במכתבו, להעוסקים בליקוט דברי חיוזק בענין כיסוי הראש
 כרצון הש"י במטפחת:
 "קיבלתי הקונטרס, וישר כחכם!"
 ושוב בסיום המכתב: "ישר כחכם! בברכה מרובה!"
 "שלום מרדכי הכהן שבדרון"

הגאון הצדיק רבי שלום שבדרון זצוק"ל

המגפה הזאת - זה נורא למאוד!

לפנינו אגרת קצרה שכתב הגאון הצדיק רבי שלום שבדרון זצ"ל, אל אחד מהתלמידי חכמים, שעסק בליקוט דברי חיזוק להסרת הפאה, ולעידוד קיום מצות כיסוי הראש כרצון הש"י. אם כי דברי האגרת קצרים מאד, אבל מתוכה אנו יכולים לראות את גודל כאב לבו על ההליכה ברחוב עם פאה, אשר הוא מגדיר זאת בתואר "המגיפה הזאת"! "רחמנא לצלן", "הוא נורא למאוד"! וזה נאמר על הפאות שהיו לפני יותר מעשרים וחמש שנים, בשנת תשל"ו! ומה נאמר כיום!.

ב"ה ו' ניסן תשל"ו

קבלתי הקונטרס וישר כחכם, כי המגפה הזאת רחמנא לצלן, של פאות נכריות בזמן הזה, זה נורא למאוד.

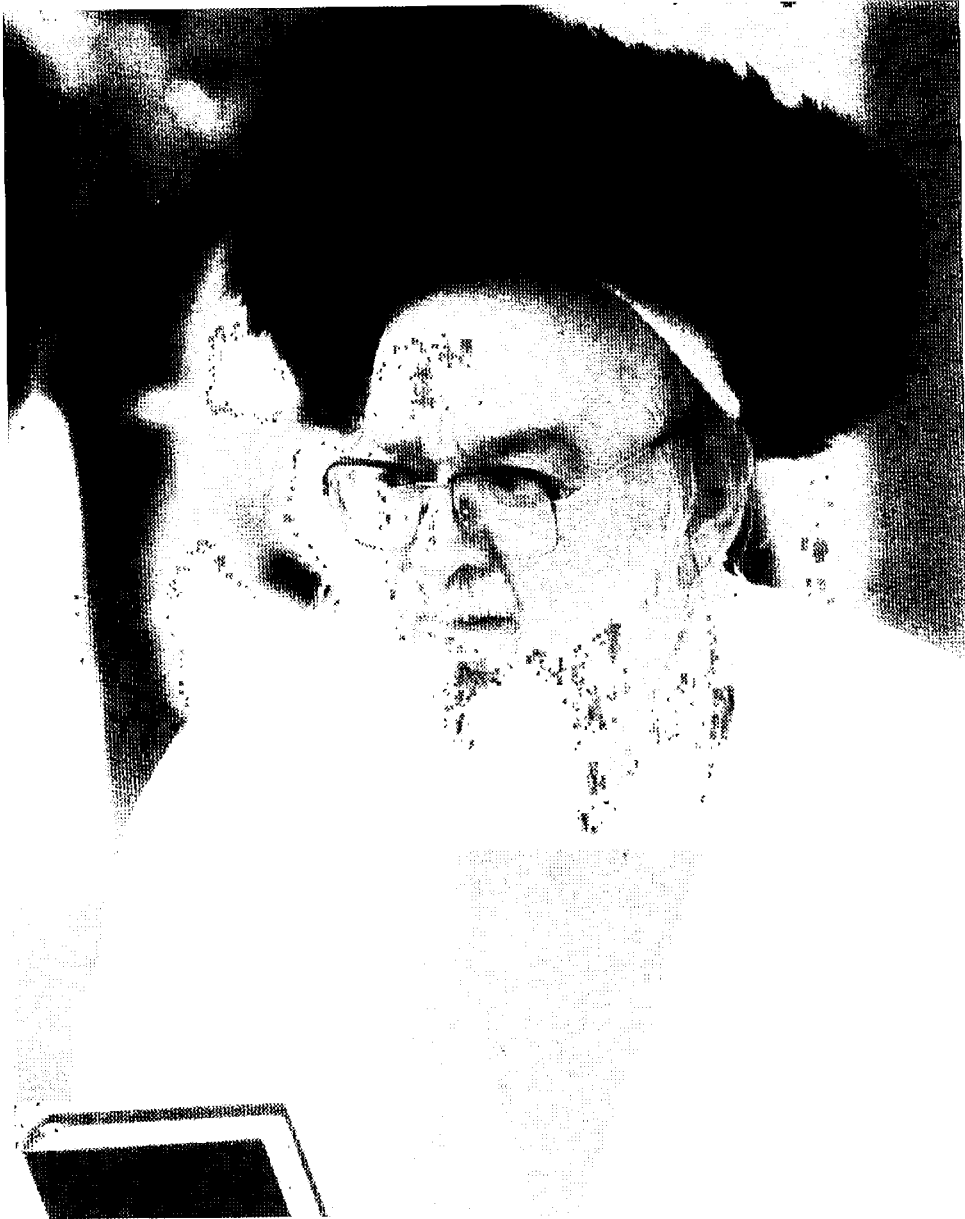
ישר כחכם

בברכה מרובה

שלום מרדכי הכהן שבדרון

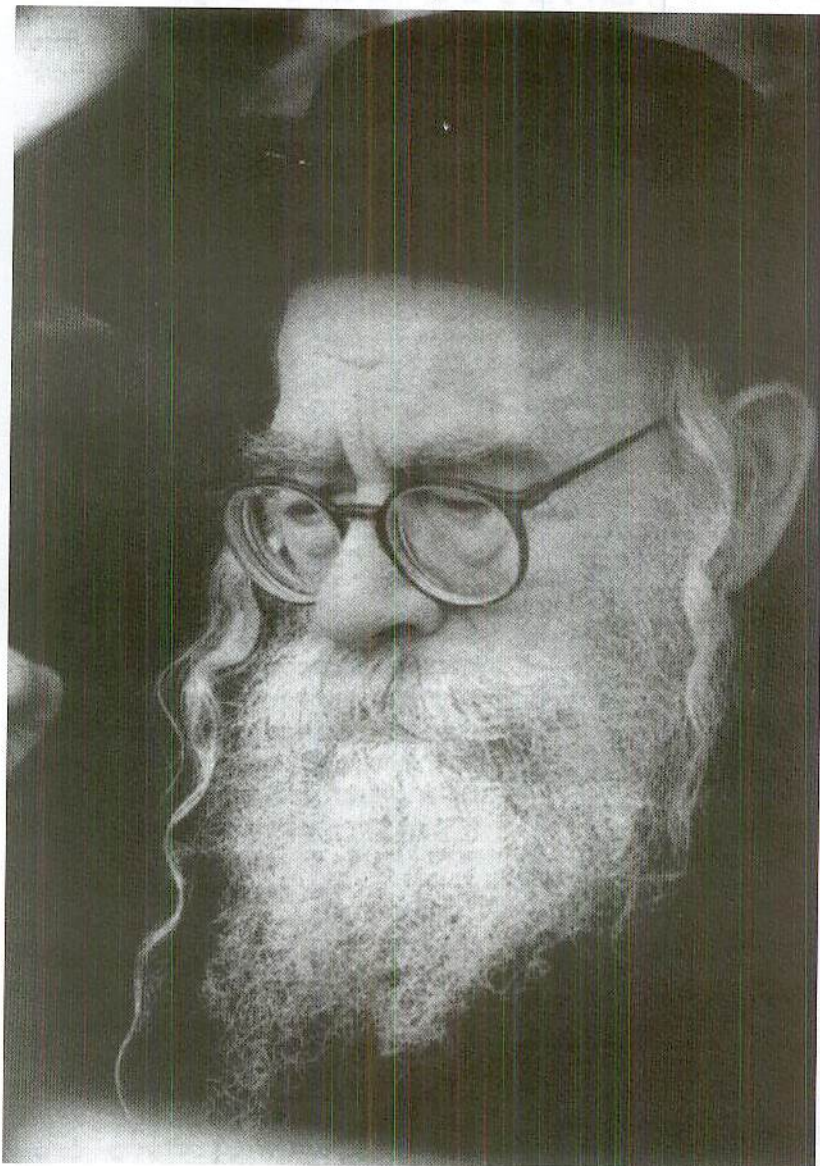
מלבד זאת מצויים תחת ידינו, מספר דרשות נוראות, אשר דרש הגאון רבי שלום שבדרון זצ"ל, בקולו החוצב להבות אש, ועורר בפני אלפים מישראל להסיר את הפאה, ולהתחזק ולקבל על עצמו לקיים את מצות כיסוי הראש כרצון הש"י, עם מטפחת בלבד. והדברים יתפרסמו בעזהש"י בכרכים הבאים.

הגאון הצדיק רבי שלום שבדרון זצוק"ל
בערב יום הכיפורים בישיבת חברון

"המגפה הזאת רחמנא ליצלק, של פאות נכריות בזמן הזה,
זה נורא למאוד!"

אגרת קודש זו, נכתבה קימעה קימעה, בדיוק עצום על כל אות ותג, במשך שבועיים! באשמורת הבוקר! כחלק מההכנה לעבודת התפלה!

מרן הגאון רבי בנימין ראבינוביץ זצוק"ל
כותב באגרת חיזוק להסרת הפאה: "הגיעה השעה שכנות
ישראל עם קדוש, ישתחררו מגזירות צוררי ועוכרי ישראל!"
"ועל קרוביהם מצוה וחוב לעודדם, ולהסביר להם כל הענין!"

בס"ד, עש"ק מקץ נר ה' דחנוכה התשנ"ה

הובא לפני ספר דת משה וישראל המבאר דין פאה נכרית על בוריו, מהש"ס והפוסקים להלכה ולמעשה, ומפיץ אור בהיר בסוגיא זו, בעומק ובהיקף, וכל הרואה אומר ברקאי.

הנה מנהג חבישת פאה נכרית ברשות הרבים, חדרה ונתפשטה בתוך ישראל קדושים לפני כמאה וחמשים שנה, באשמת הצאר הרוסי שגזר על ישראל לשנות לבושם ולצאת בנות ישראל פרועות ראש, בשיתוף פעולה עם המסכילים מחריבי כרם בית ישראל, והערת המלקט: הגאון רבי בנימין זצוק"ל, היה נמנע מלכתוב "משכילים" עם ש', מלשון שכל, אלא היה כותב במיוחד "מסכילים" עם ס', מלשון סכלות וטפשות. כי אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות, ואין לך סקלים, וטפשים, יותר ממחטיאי הרבים]. ועל כן במצב של לית ברירה בחרו את הרע במיעוטו, גם לאחר שבטלה הגזירה נשאר המנהג, מאחר שהתרגלו לזה, וכך נמשך הדבר בדורות שאחריהם עד שנשתכח המקור המושחת למנהג זה.

בספר זה מובא:

א. דברי רוב הפוסקים האוסרים פאה נכרית מעיקר הדין!, אשר על כן הגיעה השעה שכנות ישראל עם קדוש ישתחררו מגזירות צוררי ועוכרי ישראל!, ועל קרוביהם מצוה וחוב לעורדם ולהסביר להם כל הענין.

היה מחזק ומעידד הרבה, את כל העוסקים בחיזוק נשות ישראל, להסיר את הפאות ולכסות ראשן במטפחת כרצון השי"ת, אפילו אם לא רואים שמצליחים בעבודתם!
והיה אומר: "אתם חושבים שאין אתם פועלים במעשיכם, אבל אני אומר לכם, שאתם פועלים הרבה מאוד! ואתם עוד תראו את הפעולות הגדולות שיצאו מכל השתדלותכם!"

מרן הגאון רבי בנימין ראבינוביץ זצוק"ל
באגרת חיזוק בענין הסרת הפאה
"מצוה וחובה עלינו להסביר להם, ויחזירו עטרה ליושנה
להתעטר בעטרת הצניעות!"

ב. בפרט לאור מה שנתגלה שיש אחרונים שכותבים שגם גדולי המתירים לא התירו פאה נכרית ברשות הרבים!, וכמבואר בפנים הספר ביסודות מוצקים.

ג. וגם הפרי מגדים בסימן ע"ה המובא במשנה ברורה שם כלשונו, מתגלה שחזר בו. כמובא בפנים בפרק ח'.

ולאור כל זה מצוה וחובה עלינו להסביר להם כל הנ"ל, ויחזירו עטרה ליושנה להתעטר בעטרת הצניעות, ולפום צערא אגרא (אבות סוף פ"ה). "כי דבר מצוה או לפרוש מדבר איסור שבא לו ע"י צער, שכרו מאה פעמים יותר ממצוה אחרת שבא לו שלא בצער" (חפץ חיים כלל א, ז), כמאמר חז"ל (אבות דרבי נתן פ"ג ו') "לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער, ממאה בריוח".

... עתה הגיעה השעה, לאפקא שכינתא מגלותא! [להוציא עי"ז את השכינה מהגלות!...] ובזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים, ובזכות נשים צדקניות תהיה גם הגאולה העתידה במהרה בימינו אמן.

המצפה לישועה קרובה
בנימין ראבינאוויטץ

עצה לזכות לישועה למעלה מדרך הטבע!!

מעשה באשה שהיה לה בן בא בשנים, אשר זמן רב עבר לאחר שהגיע לפרקו, ועדיין לא נמצא השידוך המוכן עבורו. והיות והשנים חלפו ועברו, וכל ההצעות שהציעו לו במשך השנים, לא יצאו לפועל. לפיכך התחילו השדכנים להציע לו כל מיני הצעות מבעלות מום וכדומה רחמנא לצלן, ואפילו כאלה שלא ראו בשני עיניהם ושאר בעלות מום ה' ירחם. אך לצערם של כל בני המשפחה, אפילו

בשבוע האחרון לימי חייו השפיע על אשה שתסיר את הפאה,
ותלבש מטפחת כרצון השי"י!

מרן הגאון רבי בנימין ראבינוביץ זצוק"ל
כותב באגרת חיזוק להסרת הפאה
"ולפום צערא אנרא, כי דבר מצוה, או לפרוש מדבר איסור,
שבא לו על ידי צער, שברו מאה פעמים יותר ממצוה אחרת,
שבא לו שלא בצער!"

ההצעות ההם לא יצאו לפועל מחמת שמשפחות הבנות סירבו לשידוך, וכמובן שצערם של הורי הבחור היה נורא ואיום, ולא ידעו לשית עצות בנפשם.

אמו של הבחור הרבתה לנסוע לכותל המערבי לשפוך שיח לפני שוכן מרום, ולהעתיר עבור בנה הבחור המבוגר. אך חלפו שנים ועדיין הישועה לא נראתה. והנה באחד הימים כאשר אמו של הבחור נסעה כמנהגה להתפלל בכותל המערבי, שפכה את לבה לפני חברתה שנסעה עמה, באומרה: מה יהיה בסופו של דבר, הרי השנים והימים חולפים ועוברים, ואפילו ההצעות עם החסרונות הגרועות ביותר לא יצאו לפועל, והרי כל כך הרבה תפילות שפכתי, וכל כך הרבה סגולות ניסיתי, איזה עצה יש עוד בעולם שאפשר לעשותה כדי לזכות על ידה לראות את הישועה בהתגלות.

השיבה לה חברתה: "שמעתי בשם הגאון הצדיק רבי בנימין רבינוביץ, שכאשר אדם זקוק לישועה למעלה מדרך הטבע, העצה היא שיקבל על עצמו, לתקן בהנהגותיו ענין של קיום רצון ה' באופן של למעלה מדרך הטבע, ואז מובטח לו שבעזה"ש יושע למעלה מדרך הטבע".

שאלה אמו של הבחור, תני לי דוגמא של קיום רצון ה' באופן של למעלה מדרך הטבע?. השיבה חברתה: אולי אם תפסיקי ללכת עם ה"פריזעט", ותכסי ראשך רק עם מטפחת בלבד בלי שום תוספת, אזי זה יחשב כדבר למעלה מדרך הטבע, ובזכות זה תזכי לראות ישועות למעלה מדרך הטבע..

אבל אמו של הבחור לא היתה בטוחה, האם אכן זה נקרא קיום מצוה באופן שהוא למעלה מדרך הטבע, כי רק אם היא היתה הולכת עם פאה, אזי היא יכולה להבין שלהפסיק ללכת עם הפאה, הרי זה נחשב למעלה מדרך הטבע. אבל היא הרי לא הולכת ממש עם פאה

מרן הגאון רבי בנימין ראבינוביץ זצוק"ל בשמחת חתן

"בודאי! בזמננו, כאשר אשה מפסיקה ללכת עם "פריזעט", והיא מתחילה ללכת רק עם מטפחת, בלי שום תוספת, זה נחשב דבר שהוא למעלה מדרך הטבע! ובכח פעולה זו אפשר לזכות לישועות באופן של למעלה מדרך הטבע!"

שלימה, כי הרי היא בכל זאת מכסה את ראשה עם מטפחת, ורק על המצח היא מניחה פריזעט, ואם כן אולי אין זה פעולה כל כך חשובה, להפסיק ללכת עם הפריזעט, כדי שיהיה הדבר נחשב לעשות את רצון ה' באופן של למעלה מדרך הטבע. ואם כן מוטל עליה לחפש דברים אחרים שהם יותר חשובים, והם נחשבים דברים למעלה מדרך הטבע.

[כידוע כך היא דרכו של היצר, שכאשר הוא רוצה לפתות את האדם שלא יפסיק מלשמוע בקול יצרו הרע, אזי הוא מבטל את חשיבות ההימנעות מדבר זה, וכך הוא מתגבר עליו שימשיך לתת מקום ליצר הרע לשרות על קצה הראש, וכך השטן ממשיך להיאחז בציפורניו בכל כחו, על ידי חתיכת "פריזעט", שאינו מוכן לוותר עליו בשום אופן].

אך מכיון שבכל זאת הימים עברו, והישועה עדיין לא נראתה באופן, לא התעצלה אמו של הבחור, וקמה ועלתה בעצמה אל ביתו של הגאון הצדיק רבי בנימין רבינוביץ זצוק"ל, ושאלה את פיו בפירוש: היות ושמעתי בשמכם, שמי שזקוק לישועה למעלה מדרך הטבע, יקבל על עצמו קיום מצוה באופן של למעלה מדרך הטבע, על כן באתי לשאול האם אשה שתקבל על עצמה להפסיק ללכת עם "פריזעט", ולהתחיל ללכת רק עם מטפחת בלי שום תוספת, נחשב שהיא מקיימת מצוה באופן של למעלה מדרך הטבע, שבכוחו להמשיך ישועות למעלה מדרך הטבע?.

השיב לה הגאון הצדיק רבי בנימין רבינוביץ זצוק"ל: "בוודאי! בזמנינו, כאשר אשה מפסיקה ללכת עם "פריזעט", והיא מתחילה ללכת רק עם מטפחת, בלי שום תוספת, הרי זה נחשב דבר שהוא למעלה מדרך הטבע, ובכח פעולה זו, אפשר לזכות לראות ישועות באופן של למעלה מדרך הטבע".!

מיד קיבלה על עצמה אמו של הבחור, להפסיק ללכת עם ה"פריזעט", ומאותו יום והלאה התחילה ללכת עם מטפחת בלבד.

"עתה הגיעה השעה, לאפקא שכינתא מגלותא!"
 [להוציא את השכינה מהגלות!]
 "ובזכות נשים צדקניות תהיה הגאולה במהרה!"

מרן הגאון רבי בנימין ראבינוביץ זצוק"ל
 "כל השתדלות שנשתדל ונפעל להסיר את הפאות, ואת
 ה"פריזעטין", ולקיים את מצות כיסוי הראש כרצון השי'
 בצניעות, היא זו שתקרב את הגאולה!"

ואכן תוך זמן קצר הציעו לבנה שידוך נאה ומכובד עם כל המעלות ברוחניות ובגשמיות. הורי הבחור לא האמינו למראה עיניהם, כי זה כבר שנים רבות שלא הציעו להם שידוכים כאלה, ואפילו הרבה פחות מהצעות מכובדות כאלה. אך המזווג וזוגים יתברך שמו, אשר ראה את פעולתה היקרה של אמו של הבחור, הביא את השידוך לידי גמר, ובתוך תקופה קצרה יצא השידוך לפועל בשעה טובה ומוצלחת לשמחת כל בני המשפחה, אשר הודו ושבחו לה' הטוב, על רוב רחמיו וחסדיו שנתגלו לעיניהם בעשיית השידוך, ועל ששלח להם עצה נפלאה זו, על ידי עבדיו הצדיקים אשר הותיר לנו לפליטה ברוב רחמיו, כדי שנידע מה היא הפעולה שנחשבת בשמים ביותר, ואשר על ידה אפשר לזכות לעשות נחת רוח עצום במרומים, באופן שיושפע בזכותו ישועות ונפלאות למעלה מדרך הטבע!.

"כל השתרלות שנשתרל להסיר את הפאות, ואת ה"פריזעטין", מקרבת את הגאולה!"

מעשה ביהודי שדיבר עם הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ זצוק"ל, ובתוך השיחה דיבר רבי בנימין זצוק"ל בענין ביאת משיח צדקנו, ושעלינו לחטוף עכשיו כל מה שאפשר לעשות נחת רוח להש"י, כי כל הדורות וכל העולמות ממתינים על כל פעולה טובה שלנו.

נענה אותו יהודי ואמר, שאם לא היו קיימים אותם רשעים הרודפים את שומרי התורה והמצוות, אזי בוודאי כבר ממזמן היה משיח צדקנו מתגלה לגאלינו. וכך האריך אותו אדם לדבר בענין זה, שהכל נגרם על ידי אותם הרשעים שלוחמים נגד שמירת התורה והמצוות רח"ל.

נאנת הגה"צ רבי בנימין זצוק"ל, ואמר בכאב רב אל אותו יהודי, "ואני אומר לך, שאם לא הפאות וה"פריזעטין" של הנשים של שומרי התורה והמצוות, אזי היה משיח צדקינו ממזמן מתגלה לגאלינו. שמע לדבריי, ותפסיק להטיל ולהשליך את הדבר על הרשעים, דע לך, כי

מרת הנאצ' רבי בנימין ראבינוביץ זצוק"ל
לימינו יבדלחמ"א הנאצ' רבי משה האלרשטאם שליט"א
ולשמאלו הנאצ' רבי משה ניישלאס זצוק"ל מורה"ב

"שמעתי על כל מיני משפחות שהתחילו נשים ללכת עם מטפחת! דרי זה מסימני הנאצ'!
מי חשב ומי תיאר לעצמו שבשנים אלו יתעוררו נשות ישראל לחזור ולקיים מצוה זו כרצון הש"י
זהו בודאי דבר עליון שנשפע מלמעלה!"
"ראם איז א הימלידיגע זאך!"

הדבר לא תלוי בהם, אלא עלינו לדעת שהדבר תלוי בנו, כי כל השתדלות שנשתדל ונפעל להסיר את הפאות ואת ה"פריזעטין", ולקיים את מצות כיסוי הראש כרצון הש"י בצניעות, היא זו שתקרב את הגאולה!"

גודל השמחה בכל פעם ששמע על נשים שהתחילו ללבוש מטפחת

בעת משא ההספד שנערך בהלויית הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ זצוק"ל, סיפר הגה"צ רבי אברהם יצחק אולמן שליט"א, חבר הבית דין צדק של העדה החרדית בירושלים עיר הקודש, שבשנים האחרונות היו רואים על רבי בנימין זצוק"ל, את גודל השמחה שהיה לו בכל פעם ששמע על נשות ישראל שהסירו את הפאה, וזכו לקיים את מצות כיסוי הראש עם מטפחת כרצון הש"י בשלימות. והיה רבי בנימין זצוק"ל מבשר לו בשמחה גדולה, השמעת? אין אנטוורפן האט מען אויסגיטאן שייטלעך! [הסירו פאות באנטוורפן!], בלונדון הסירו פאות!, באמריקה הסירו פאות! הרי זה מסימני הגאולה! מי חשב ומי תאר לעצמו שבשנים אלו יתעוררו נשות ישראל לחזור לקיום מצות זו כרצון הש"י!, זהו בוודאי דבר עליון שנשפע מלמעלה, דאס איז א הימל'דיקע זאך! שמשמים משפיעים התעוררות לפי ביאת משיח, ומי שיש לו שכל, יכול להיאחז בזה, און זיך מיט כאפ'ן מיט דעם!. כך האריך הגה"צ רבי בנימין זצוק"ל להתפעל ולחזק אחרים בשמחה ובהתרגשות, בכל עת ששמע על עוד בת ישראל שזכתה להתחיל לקיים מצות כיסוי הראש כרצון הש"י.

קבלת דיבורי לעג מהיראים ושלמים, חשובה הרבה יותר בשמים, מקבלת מכות ומריטות לחי מהפושעים!

עוד סיפר הגה"צ רבי אברהם יצחק אולמן שליט"א בעת משא ההספד, שכאשר הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ זצוק"ל, ישב שבעה על

שבוע לפני פטירתו כששמע על כמה אנשים שרוצים לבטל כנס בענין הסרת
הפאה, שלח למסור להם בשמו:
"שידעו, שכל אלה שמפריעים להסרת הפאה, ולהתעוררות בקיום
מצות כיסוי הראש עם מטפחת
הם מעכבים את הגאולה!"

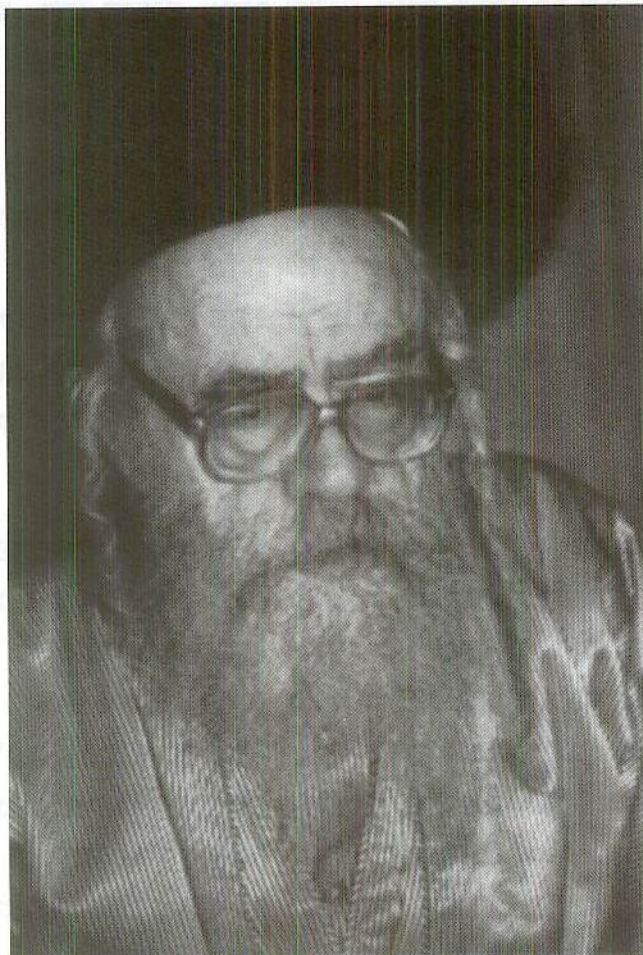

מרן הגאון רבי בנימין ראבינוביץ זצוק"ל
יהודי מוכן לעשות את רצון הש"י בשלימות, אפילו אם אנשים
"משלנו" ילעגו עליו, ואפילו אם יקבל בזיונות מ"היימישע מענטשן".
אשר זה כואב ומצער הרבה יותר מכל המכות שבעולם!
את כל זה מוכן לקבל יהודי, עבור קיום רצון הש"י בשלימות!

אשתו הרבנית הצדקנית ע"ה, דיבר רבי בנימין מענין ההתעוררות הנפלאה שיש בימינו, שנשות ישראל זוכות לחזור לקיום מצות כיסוי הראש כרצון הש"י, והזכיר בדבריו את מאמרו של הגה"ק רבי הלל מקאלמיי זצוק"ל, תלמיד מרן החתם סופר זצוק"ל, שאמר על הפסוק "גווי נתתי למכים, לחיי למורטים, פני לא הסתרתי מכלימה ורוק". לכאורה קשה, הרי הנביא אומר שהוא הניח שיכו בו המכים, והסכים שימרטו את לחייו, אם כן מדובר כאן במסירות נפש עצומה, שאדם מוכן לקבל מכות נוראות, ושימרטו את לחייו למען כבוד הש"י. אם כן מה הוא מוסיף לאחר מכן "פני לא הסתרתי מכלימה ורוק", הרי בדרך כלל הסדר הוא, שהפסוק מוסיף לחדש יותר ממה שאמר עד עתה, ואילו כאן נראה לכאורה שההוספה הזו של "פני לא הסתרתי מכלימה ורוק", היא פחות חשובה מהמסירות נפש הנוראה של קבלת מכות ומריטת לחיים. כי אפילו שכלימה ורוק הם דברים מאד לא נעימים, אבל ביחס למסירות נפש של קבלת מכות ומריטת לחיים, הרי זה בכלל לא חידוש גדול.

אלא הנביא בא ללמדינו, שאכן קבלת בושות ובזיונות, היא יותר מסירות נפש מקבלת מכות!; מפני שאת המכות ומריטת הזקן עושים רק הרשעים החצופים הגדולים, שאין לנו שום קשר ושייכות עמהם, וממילא זה פחות מצער ומבייש, כאשר הם מכים ומורטים ולוחמים נגדינו עבור שמירת התורה, אבל את הכלימה ורוק, אפשר לקבל אפילו משומרי תורה ומצוות, כי ישנם דברים שבקדושה וצניעות, שיש שומרי תורה ומצוות אשר מחוסר ידיעה אינם מייחסים חשיבות לדברים אלה, והם מלעיגים על אלו שמחשיבים את קיום מצות אלו בשלימות, כי הם לא מוכנים להכיר בגודל חשיבות היגיעה וההתאמצות והמסירות נפש של אלו שזוכים לקיים את רצון הש"י כראוי בעניני מצות כיסוי הראש בצניעות וכדו', והם עוד מראים שעל פי התורה אין לזה חשיבות כל כך גדולה חס ושלום, אזי הבושה והכלימה שהם מבזים ומכלימים את מי שמתחזק לשמור את

העיד בפנינו בעל העובדא: בחדש השון תשס"ב באתי לפני רבינו הגה"צ רבי בנימין ראבינובין זצוק"ל, ושחתי לפניו שאשתי הולכת עם מטפחת, אבל אני מחפש שידוך לבני, ואני יודע האם לדרוש רק מטפחת, או להסכים על פריזעט או שפיצל וכדו' ? מיד פתח פיו הקדוש בדברי חזק, באומרו: "וכי בזמן כזה, אשר בכל יום ויום שומעים על יהודים נוספים שזכו להתחיל ללבוש כיסוי הראש כרצון השי"ת, רק עם מטפחת בלבד, בלא שום הוספות זרות, וכי עכשיו אתה תרד ממדרגתך, ותסכים בשידוך שתוסיף הוספה כל שהוא מלבד המטפחת? הרי עכשיו הזמן שכל מי שרוצה יכול להתעלות יותר ויותר בכיסוי הראש בצניעות?"

כשהפצתי בו, עד מתי להמתין? נענה ואמר: עד ראש חודש שבט. ולפתע הנביה את ראשו והביט בעיניו הקדושות כלפי מעלה, והוסיף ואמר עד ט"ו בשבט. והיה לפלא, שכאשר הגיע ראש חודש שבט עלתה נשמתו המהורה השמימה, וכשהגיע ט"ו בשבט, בעיצומו של יום, קיבלתי הודעה על שידוך שמסכימים לכמות ראשה רק עם מטפחת. ואכן השידוך נגמר בשעטו"מ למו"ט! וראינו בחוש, שמשמי מרומים פועל הצדיק למוכת הדולכים לאור דבריו הקדושים, ומסייע לכל המתחזקים לעשות את רצון השי"ת כפי שכתב באגרתו הק', "ויחזירו עטרה ליושנה להתעטר בעטרת הצניעות!"

דבר ה' כראוי, היא הרבה יותר קשה ומכאיבה, ממכות ומריטות לחי נוראות.

מפני שאלו שהם מכלימים ומביישים, הם אנשים "עדינים", הם לא נותנים מכות, והם לא מורטים זקנים, אלא הם רק אומרים איזה מילה של ביטול חשיבות הדבר, הם מחשיבים עצמם ליראים ושלמים, והם "היימישע מענטשן", (אנשים "משלנו"), הם מתנהגים כמו אנשים המדקדקים בקלה כבחמורה, לכן כאשר הם מכלימים ומבטלים את חשיבות הזהירות בקיום רצון הש"י כראוי, אזי זה מכאיב ומייסר הרבה יותר מכל המכות והמריטות של הפושעים והרשעים. כי מילה אחת של יהודי "משלנו", מכאיבה יותר מהכל.

ועל זה אמר הנביא, "גווי נתתי למכים, ולחיי למורטים", אני מוכן שיכו אותי, ושימרטו את זקני, עבור רצון הש"י, אבל כל זה עדיין אינו העיקר, אלא ישנו דבר שהוא הרבה יותר מכאיב ומייסר, וגם אותו אני מוכן לקבל עבור קיום רצון הש"י כראוי, והוא המסירות נפש הנוראה של "פני לא הסתרתי מכלימה ורוק", לא התרפיתי, ולא התפעלתי, ולא נחלשתי, אפילו כשהאנשים "משלנו" היו מכלימים אותי!, כי זהו כחו של בר ישראל, החפץ לעשות את רצונו יתברך כראוי, שאינו מתרפה משום דבר בעולם! גם לא ממה שאנשים משלנו מכלימים ומבטלים את חשיבותו! כי הוא יודע וזוכר, שעיקר העיקרים הוא אך ורק: לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו בלבד!, ומלבד זאת, הכל אפס ואין, הבל הבלים ממש! כי אין עוד מלבדו!.

צאי לך בעקבי הצאן!

כיצד קיימו נשות רבותינו פוסקי הדור, את מצות כיסוי הראש?
עם פאה או עם מטפחת?

הרבנית ע"ה אשת - יבדלהט"א - מרן הגאון רבי יוסף שלום
אלישיב שליט"א, קיימה את מצות כיסוי הראש, רק עם מטפחת
כלבד, כרצון הש"י!

וכך גם הרבנית ע"ה אשת מרן הגרש"ז אויערבאך זצוק"ל, קיימה
את מצות כיסוי הראש, רק עם מטפחת כלבד, כרצון הש"י!

" הפאות של היום, גרועות מהפאות של הדורות הקודמים!"

מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א
 "וכי אם אני יאמר לך, אזי תשמע בקולי?"
 "וואס פרעגסטו מיר, וועסט מיר דען הערן?"

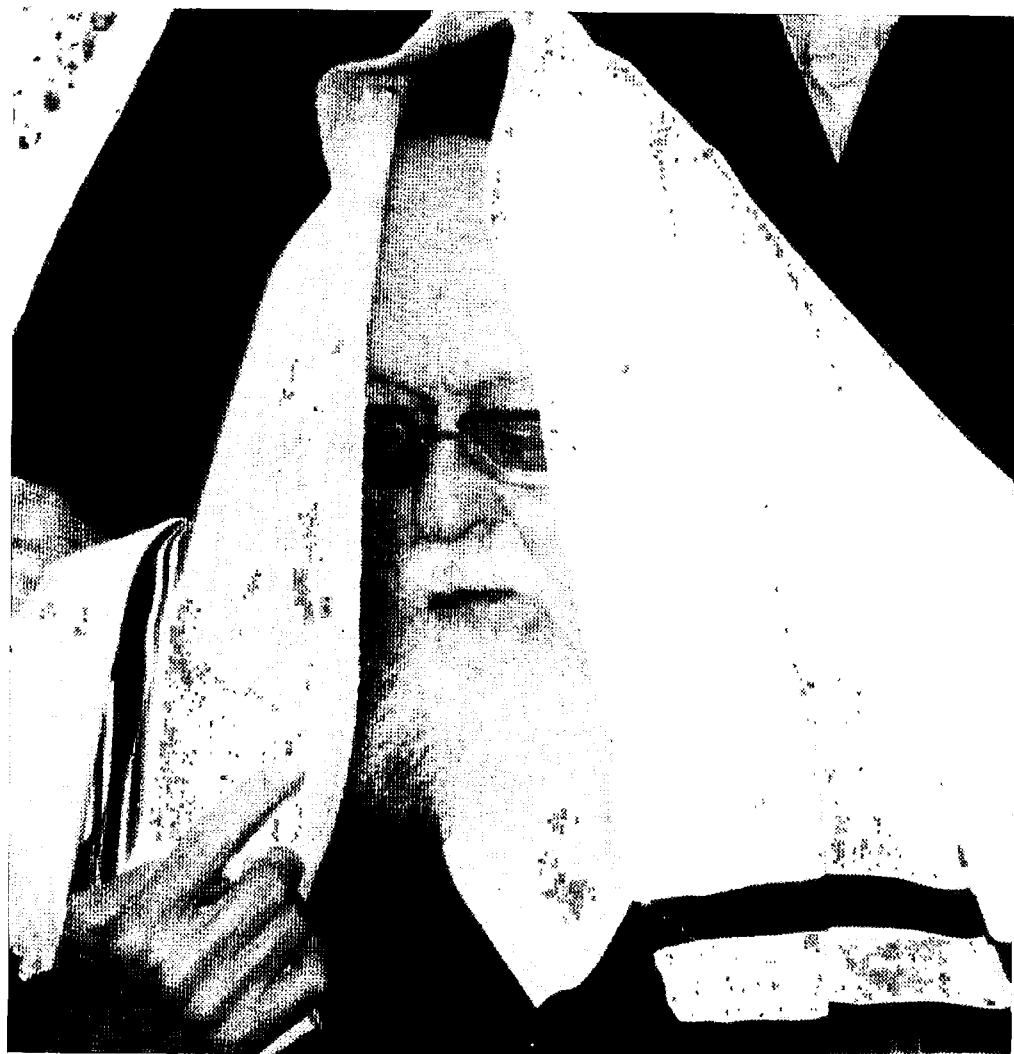
חלק ב' דעת גדולי דורנו שליט"א

מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א

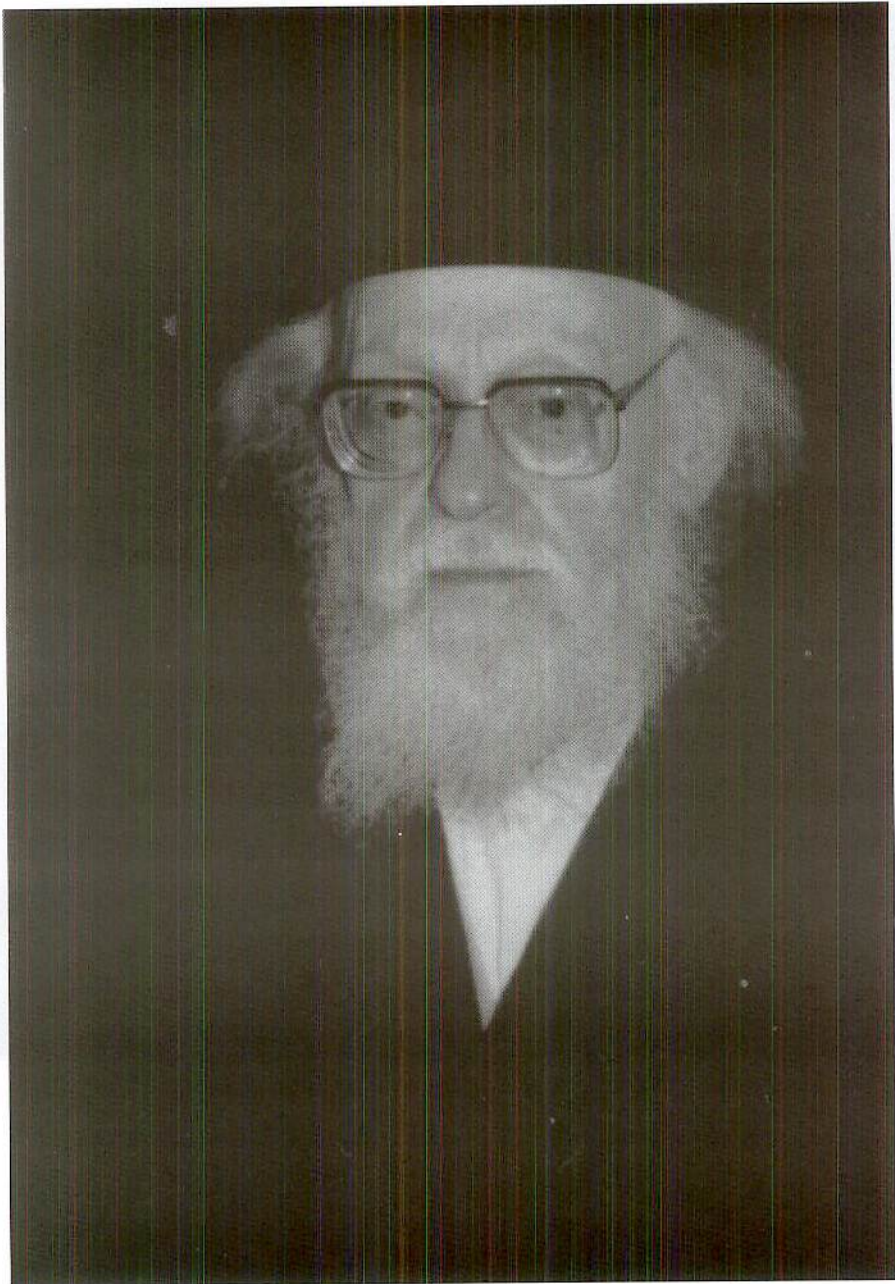
הרבנית ע"ה אשת - יבדלחט"א -
מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א
(בתו של הגה"צ רבי אריה לוי זצ"ל)
הלכה רק עם מטפחת בלבד!

רוב הפוסקים אוסרים!
וגם המתירים לא התכוונו לפאות של ימינו!

מעשה בשני אברכים שעלו אל מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א,
ושוחחו בכמה שאלות בהלכות הקשורות לדיני מקוואות, שהיו
נוגעים להם למעשה עבור המפעל הקדוש "טהרת המשפחה", לאחר
שסיים מרן הגרי"ש שליט"א, להשיב להם על כל שאלותיהם, שאל
אחד האברכים - מיוצאי ישיבת חברון - מה היא דעת הרב בענין
פאה נכרית. ענה לו הגרי"ש אלישיב: ואם אני יאמר לך וכי תשמע
בקולי?, - ענה הלה: אבל אני רוצה לדעת... שאלו שוב: וכי אם
אומר לך תשמע בקולי? - ושוב הפציר השואל, עד שנענה ואמר לו
מרן הגרי"ש אלישיב: רוב הפוסקים אוסרים, ישנם שתיים שלוש

מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א
ישנם שתיים או שלשה שמתירים, אבל גם הם
לא התירו לצאת לרחוב עם הפאות של ימינו!

מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א
הורה למחבר הספר "דת משה ישראל", שידפים את ספרו ויוציאו לאור
עולם, לזכות את הרבים בבירור הסוגיא!

מתירים, וגם הם לא מתכוונים לפאות של זמנינו היום! (בלשונו: רוב פוסקים אסרין, עס איז דא צוויי דריי מתירים, און זיי מיינען אויך נישט היינטיגע!). וחזר ואמר: וואס פרעגסט'ע מיר, וועסט מיר דען הערן?!). מה הינך שואל אותי, וכי תשמע בקולי?.

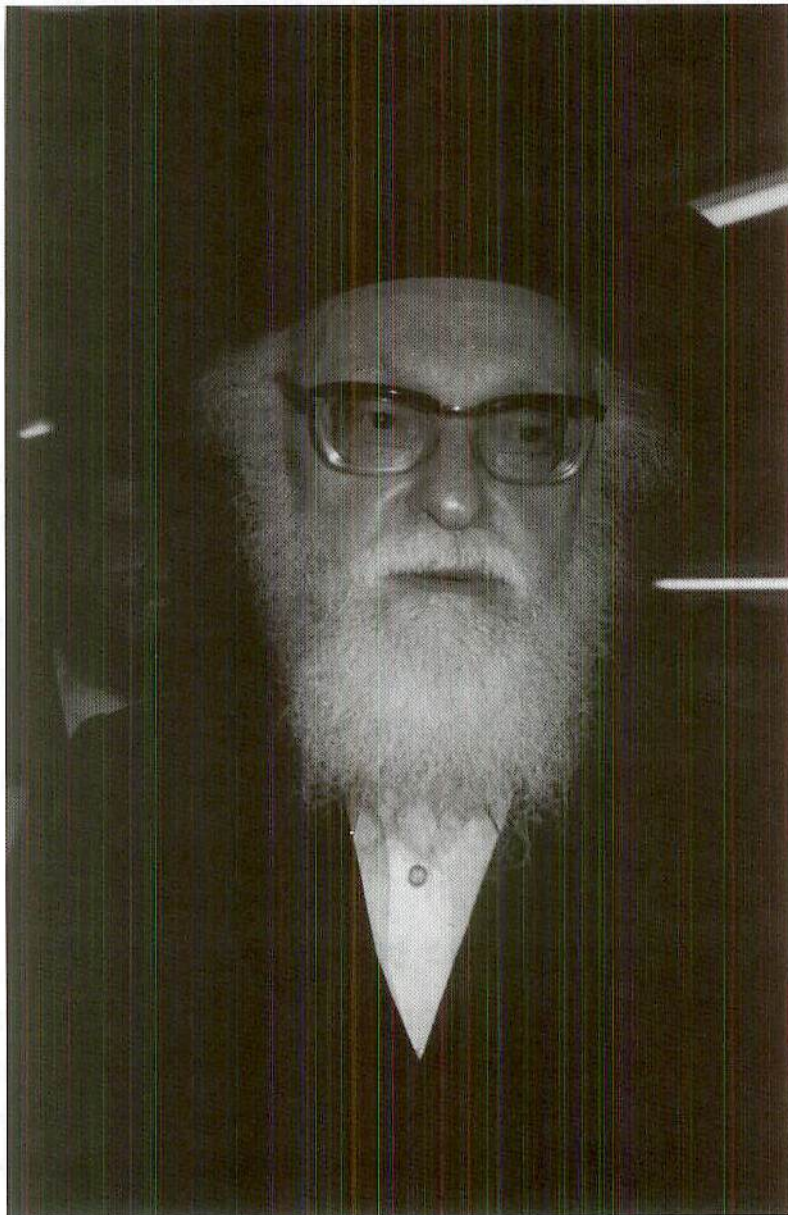
וכך מובאים דברי מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א, בקונטרס "דעת רבותינו" (חלק א' עמוד 7), "כשהיו מהשומעים שאמרו, שהפאות של היום הם ניכרות שאינם משערה, השיב מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א: שבענין זה פאות של היום גרועות יותר!".

וכאשר דיבר מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א, בסוגית פאה נכרית עם מחבר הספר "דת משה וישראל", שנים רבות לפני שחיבר את הספר והוציאו לאור, עורר אותו מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א הרבה פעמים, שיחבר ספר שבו יברר את כל הסוגיא כראוי, כפי שלמדו בצוותא. ולא הניחו להתרפות ממלאכת קודש זו, אלא עוררו עוד ועוד, שיהיה הספר מסודר לדפוס. וגם כאשר קיבל את התדפיס הראשון בלתי מכורך, זירזו שיכרוך אותו, כדי שיצא לאור מושלם בהדרו!.

אין שום סיבה להימנע בגלל סירוב ההורים!

מעשה באברך שלמד את הספר "דת משה וישראל", - המברר את חומר האיסור של פאה נכרית, ואשר גם המתירים לא התירו ברשות הרבים. - ואכן הגיע להכרה שצריך ללכת רק עם מטפחת, והתחיל לדבר עם אשתו שתסיר את הפאה ותלבש מטפחת, אך הוריו לא הסכימו בשום אופן שכלתם תלך עם מטפחת.

הלך הלה אל מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א, וסיפר לו שלמד את הסוגיא בספר דת משה וישראל, וראה שאכן באמת הדברים נכונים ומשכנעים, ושאל האם עליו לעודד את אשתו שתסיר את

מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א
"אין שום סיבה להימנע מללכת עם מטפחת בגלל החורים!"
"אין החורים של אחד מהצדדים, יכולים להתערב ולומר להם כיצד
ילכו,
חזאיל וזה ענין של קיום הלכה!"

מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א
לא הסכים בשום אופן להתיר לאשה ללבוש פאה!
ובירכה שיהיה לה כל ימיה סיפוק ונחת מדברים אחרים יותר
טובים!

הפאה ותלבש מטפחת?, ענה לו הגרי"ש בשמחה: "א ודאי! א ודאי!, בודאי! בודאי!".

שאל הלה, אבל אבי ואמי אינם מסכימים בשום אופן שאשתי - כלתם - תלך עם מטפחת, ענה לו הגרי"ש אלישיב: בדבר זה, אין זה שום סיבה להימנע בגללם! (בלשונו: דאס איז קיין סיבה ניט!) - כמובן שאכן קיימו את דבריו, והיא התחילה ללכת עם מטפחת.

וכך גם מעיד תלמידו הגאון רבי משה מרדכי קארפ שליט"א במכתבו, (שנדפס בקונטרס "דעת רבותינו" חלק ראשון עמוד 8), שדעת מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א היא ש"אין ההורים של אחד מהצדדים יכולים להתערב ולומר להם כיצד ילכו, הואיל וזה ענין של הלכה".

שיהיה לה סיפוק מדברים אחרים יותר טובים!

מעשה באשה שהלכה עם מטפחת ונשואה לאברך תלמיד חכם החולה בשיתוק חלקי ל"ע, ורצתה מאד להחליף את המטפחת וללכת עם פאה, והעיד הגאון ר' משה מרדכי קארפ שליט"א - שיהיה בשעת מעשה, שבא הבעל אל הגרי"ש אלישיב שליט"א וביקש שיתיר לה, ולא הסכים הגרי"ש אלישיב להתיר בשום פנים ואופן, על אף שמאד הפציר לפניו שיתיר לה ללכת עם פאה, כדי שיהיה לה קצת עולם הזה, תחליף למחלתו ל"ע, עם כל זאת לא הסכים מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א בשום אופן להתיר לה ללכת עם פאה. ובירכה שיהיה לה סיפוק כל ימיה ונחת מדברים אחרים יותר טובים, ובלבד שלא תלך עם פאה!.

פשוט שיש לומר לה לכסות במטפחת!

וכך פירסם תלמידו הגאון ר' משה מרדכי קארפ שליט"א מו"צ בקרית ספר ורב בהמ"ד "תורת חיים משה", בשיעור בהליכות בת

"אשה הרוצה להחמיר ולכסות שיערה במטפחת, אך חוששת שמא על ידי זה יתגלו מעט משערותיה, עם כל זאת אין לה להמנע משום כך, הואיל ומטפחת יסודו מצד ההלכה!"

מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א
 "פשוט שיש לומר לה לכסות במטפחת, דלכולי עלמא הוא עדיף!"

ישראל (מוצש"ק ויצא תשנ"ז) בשם רבו הגאון האדיר מרן רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א.

"כשרצון האשה לצאת ידי כל השיטות בענין זה, אמר הגרי"ש אלישיב שליט"א שפשוט שיש לומר לה לכסות במטפחת, דלכולי עלמא הוא עדיף, והוסיף עוד, שלא יוכלו ההורים למנוע בעדה, הואיל והוא ענין של קיום הלכה!". עכ"ל.

בענין השערות שמתגלות בצדדים

עוד כותב תלמידו הגרמ"מ שליט"א ששמע מרבו מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א, "כשמקפידים לכסות כל השיער כראוי במטפחת, ועם כל זאת מצוי שלפעמים סמוך לאוזן יוצא מעט מהשערות, אין זה נחשב בכלל שעוברים בזה על המנהג שנהגו להחמיר כהזוהר, הואיל ואין עושין כן על מנת להתקשט, ועיקר הקפידא של המנהג להקפיד על מעט השערות הוא רק על גילוי השיער, וכאן הלא כיסתה כל השיער, אלא שממילא בלא כוונה יצא מעט שערות חוץ למטפחת. כך שמעתי מהגרי"ש אלישיב שליט"א.

ועוד אמר הגרי"ש אלישיב: שמלבד זאת, אשה הרוצה להחמיר ולכסות שיערה במטפחת, אך חוששת שמא על ידי זה יתגלה מעט משערותיה, עם כל זאת אין לה להמנע משום כך, הואיל ומטפחת יסודו מצד ההלכה! בדין כיסוי!, ואילו הזהירות באותו שער היוצא לפעמים, היא ענין של חומרה [מהזוהר], על כן עדיפה ההלכה על ענין זה, ותכסה במטפחת ותשתדל כפי יכולתה לא לגלות כלום משערותיה.

אמנם למעשה כבר העירו שעל פי הנסיון אין הבדל בענין זה בין פאה למטפחת, ובשניהם עלול להתגלות השער שבצדדים, רק שבפאה אינו ניכר כבמטפחת". עכ"ל. [כלומר, שמצד הזוהר, החומרה היא אפילו כשהשיער אינו ניכר כלל, ממילא גם בפאה זה אותו דבר.

מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א

"כשמקפידים לכסות את כל השיער כראוי עם מטפחת, ועם כל זה מצוי שלפעמים סמוך לאוזן יוצא מעט מהשערות, אין זה נחשב שעוברים בזה על המנהג שנהגו להחמיר בהזוהר, הואיל ואין עושים כן בכוונה על מנת להתקשט, אלא רק ממילא יצא מעט שערות חוץ למטפחת".

ונוסף על זה, החומרה של הזוהר היא אפילו בבית, [אפילו כשהולכים לישון וכדומה].

ממילא לא מרוויחים מאומה כשלובשים פאה, כי המציאות היא שתמיד עלול להתגלות שיער בצדדים. שהרי יש זמנים שכולם הולכים עם מטפחת בבית, ואם כן, בין כה מוכרחים לומר כדברי מרן הגרי"ש שליט"א הנ"ל, שאם מכסים את הראש עם מטפחת, ובלא כוונה מתגלות מעט שערות בצד, אין בזה חשש, אפילו לפי הזוהר].

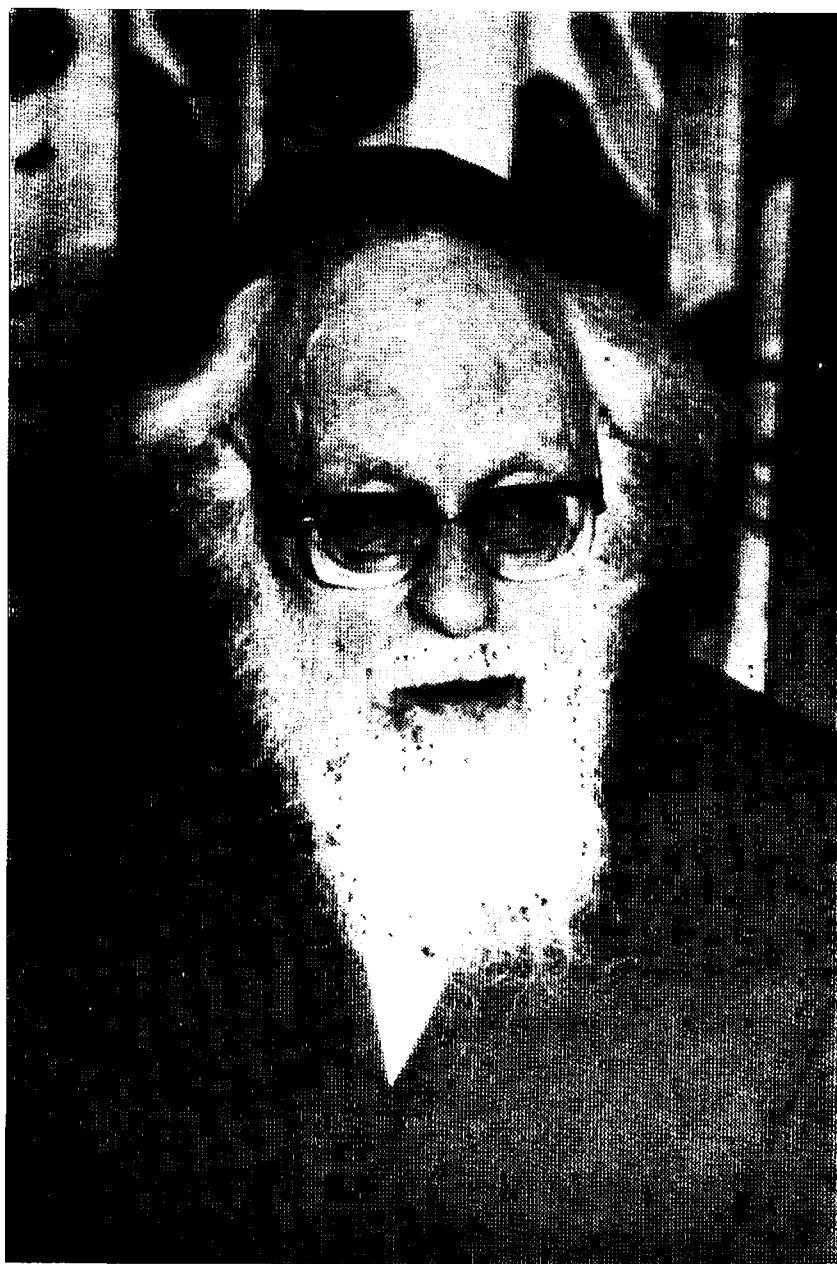
וכך מובא בקונטרס "דעת רבותינו" חלק א' עמוד 8, שמרן הגרי"ש אלישיב שליט"א אמר: האומרים שפאה נכרית עדיפא על מטפחת, מכיון שהיא מכסה את כל השערות, הם דברים בטלים. הואיל והנידון דפאה נכרית היא נידון בעיקר ההלכה, אזי ברור שעדיף מטפחת שהוא ענין על פי הלכה, מאשר להדר במנהג שהוא על פי סוד.

וכל זאת מלבד מה שאמר לנו, כששאלנו שוב במועד אחר, הלא מצוי שיוצאות קצת שערות בצדדים כשלובשים מטפחת, השיב מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א: מנלן דבפאה אינו כן?! ואפילו אם לו יצוייר שהוא כן, מטפחת עדיף!.

אין צריך שתי כיסויים!

בענין שני כיסויים, דעת מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א, שאין ענין של שתי כיסויים, רק כאשר הכיסוי הראשון מכסה את הראש במקצת בלבד, ועדיין מגולה קצת, ואז צריך עוד כיסוי לכסות לגמרי את השערות.

אבל כשהכיסוי הראשון מכסה היטב את כל השערות, דעתו שאין צריך שני כיסויים. וכדעת ה"תשובה מאהבה" ועוד, שאין השערות צריכים כלי בתוך כלי, ושכן מוכח למעיין בסוגיא בכתובות וברמב"ם. [מובא בדעת רבותינו עמוד 8].

מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א
 "האומרים שפאה נכרית עדיפא על המטפחת, מכיון שהיא מכסה את כל
 השערות,
 הם דברים בטלים!"

"אם לא תלבשי פאה, אני מבטיח לך גן עדן"!

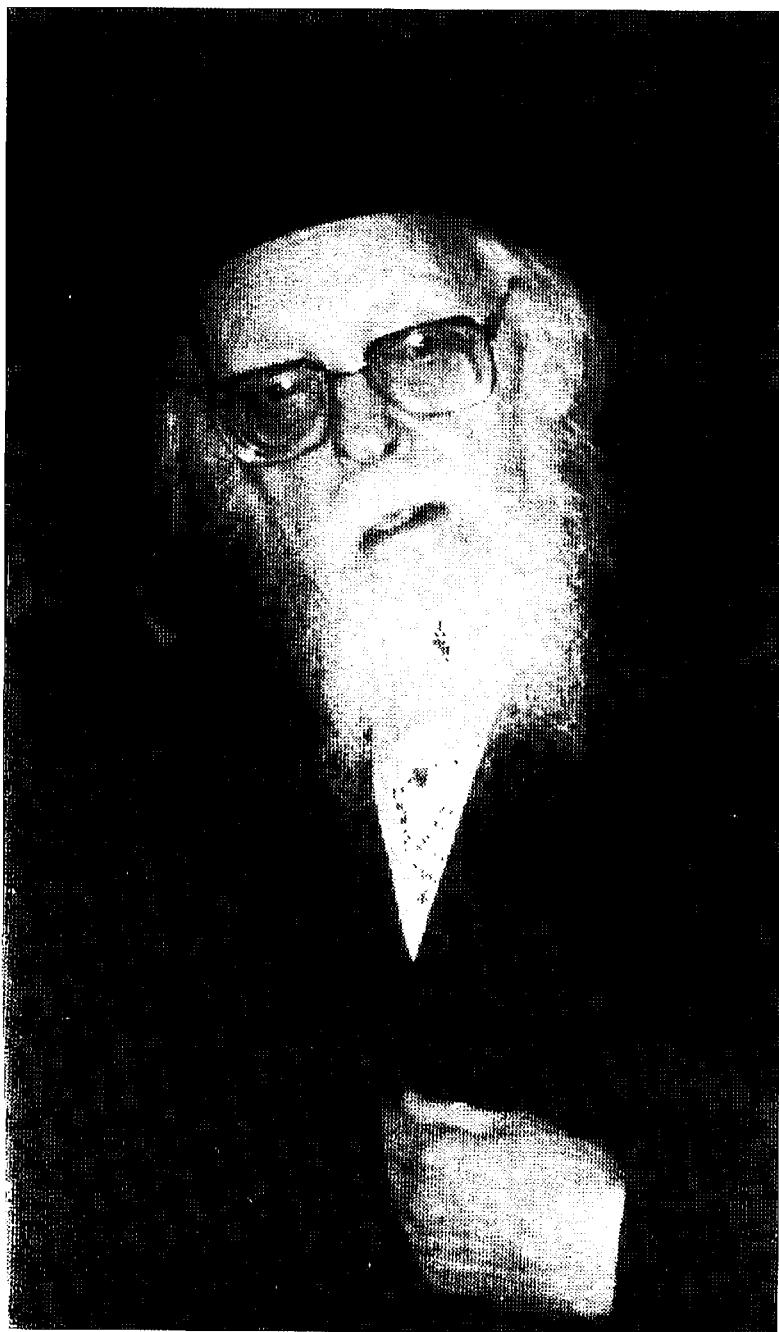
העיד לפנינו בעל המעשה, אחד מהתלמידי חכמים החשובים, ראש כולל ומרביץ תורה בירושלים עיה"ק, שהיה מהמשתתפים הקבועים בשיעורו של מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א, מידי יום ביומו, במשך שנים רבות.

והנה באחד הימים אמרה לו אשתו, שהלכה עד אז עם מטפחת בלבד, אך מחמת השפעת החברה, חפצה להיראות כמו כולם ולהתחיל ללכת עם פאה. אמר לה האברך, שלפני שעושים דבר כזה יש לשאול את מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א, האם מותר לעשות זאת.

כאשר אמר האברך למרן שליט"א שיש לו שאלה, הלכה למעשה, האם מותר לאשתו ללכת עם פאה, השיב מרן הרב אלישיב שליט"א: "אסור לה להלביש פאה בשום אופן! ושתישאר ללכת רק עם מטפחת"!.

האברך שמע תשובה כזו ברורה ונחרצת, בא אל ביתו ומסר לאשתו את דברי הרב, שאסור לה ללבוש פאה בשום אופן. אבל הרצון ללבוש פאה ולהיראות כמו כולם, התגבר ובער בקרבה, ולא נתן לה מנוחה כלל. עד שהחליטה ללכת בעצמה ביחד עם בעלה לספר למרן הגרי"ש אלישיב שליט"א, את גודל כאבה וצערה על שנמנע ממנה ללכת עם פאה.

הם עלו שניהם אל מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א, והאשה התחילה לספר, שמאד מפריע לה שהיא הולכת עם מטפחת, ובכל לשון של בקשה התחננה לפניו, שיתן לה היתר ללבוש פאה. אבל מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א חזר ואמר שוב ושוב, שאין באפשרותו להתיר דבר כזה, ועליה ללכת רק עם מטפחת בלבד. אבל הדבר היה מאד קשה עבורה, והיא הפצירה שוב ושוב, אולי בכל זאת ימצא איזה היתר עבורה ללכת עם פאה.

מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א
 "אם לא תלכשי פאה, אני מבטיח לך גן עדן!"

עד שפנה מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א, ואמר לה: "אם לא תלבשי פאה, אני מבטיח לך גן עדן".!

כאשר האשה שמעה הבטחה כזו יוצאת מפורש מפיו של מרן הרב אלישיב שליט"א, נרגעה רוחה, ואמרה: "אם כך, לא אלבש פאה לעולם". וחזרה אל ביתה בשמחה ובטוב לבב, שהרי יש לה עכשיו הבטחה מפורשת שיהיה לה גן עדן! ומה צורך יש לה בכל הפאות שבועולם, אחרי שיש לה הבטחה נפלאה שכזו.!

וסיפר לנו אברך אחד, שלאחר ששמע את הסיפור הזה מיהודי אחד, פגש את האברך ההוא - בעלה של האשה הזו, ניגש אליו ואמר לו: "שלום עליכם!", לא ידעתי שאתה כל כך חשוב, שמעתי שיש לך הבטחה מפורשת מהרב אלישיב שיהיה לך גן עדן".! חיך האברך ואמר: "את ההבטחה הזו יש לאשתי! לא לי! שהרי היא זו שעוברת את כל הקשיים בעבור קיום מצות כיסוי הראש כרצון ה', ועבור זה היא קיבלה את ההבטחה הנשגבה הזו, אבל לא אני..."

[וידוע מה שאמרו כמה צדיקים זי"ע בענוותנותם הקדושה, שהם בוטחים בזכות נשותיהם, שעל ידם יזכו גם הם לעולם הבא, כי נשותיהם בוודאי יזכו לשבת בגן עדן, שהרי הם עשו את כל מה שהיה ביכולתם, כדי לאפשר לבעליהן לעסוק בתורה ובעבודת ה', לכן אפילו אם למעשה לא היה הדבר בשלימות, אף על פי כן הנשים יקבלו את חלקם כפי מחשבתם הטובה. וכאשר הם יהיו בגן עדן, הם יאמרו: איזה גן עדן הוא בשבילי, כאשר בעלי נמצא בגיהנם חלילה. אזי בזכותן נזכה גם אנו לשבת בגן עדן, כך אמרו אותם צדיקים זי"ע בענוותנותם.

וכמו כן שיך ענין זה בענינינו, שבזכות המסירות נפש של האשה, הלובשת מטפחת כרצון הש"י, על ידה יזכה גם בעלה לשבת בגן עדן, ולהתענג על ה'. וכך מפורש בזהר הקדוש, שזכות הזהירות

של האשה בקיום מצות כיסוי הראש בצניעות כרצון הש"י, מגינה גם על בעלה, ומשפיע גם עליו את כל השפע הרב הנשפע מלמעלה בזכות מצוה קדושה זו. ובפרט אם הבעל זכה לחזק ולעודד אותה, אזי היא בחינה של תלמיד שלו, והרי מפורש בחז"ל הקדושים, שעל ידי שהתלמיד יושב בגן עדן, מושיבים את רבו בגן עדן, אפילו אם הרב אינו ראוי, בכל זאת הוא זוכה בזכות התלמיד].

בוודאי כדאי שתלכשי מטפחת!

מעשה באשה ליטאית, שמתגוררת בשכונה מודרנית, ובאחד הימים כאשר הלכה ברחוב, ראתה מודעה ובה היו מצוטטים דברי הפרי מגדים בנושא ההליכה ברחוב עם פאה, שפוסק: "נראה לי איסור גמור! ... שיש איסור גמור מכמה טעמים! ... ומה הנאה להם, ומה טעם בזה, ולהשומעים תבוא אליהם ועליהם ברכת טוב. וכל אשה יראת ה' ובעלה תלמיד חכם מצוה להוכיחה" וכו'. "וודאי כל בנות ישראל כשרות, ומקשטות לפני בעלה, לא חס ושלום בפני אחרים. ובזכות נשים צדקניות תבוא הגאולה כימי קדם במהרה בימינו אמן". עכ"ל הפרי מגדים.

האשה שמעולם לא שמעה שיש איזה חשש על פי הלכה ביציאה לרחוב עם פאה, נדהמה לקרוא את המודעה, וכאשר חזרה אל ביתה, סיפרה את הדבר בפליאה לבעלה, באומרה: הרי מעולם לא אמרו לנו שיש איזה מחלוקת בנידון, ואף פעם לא חינו אותנו שזה לא פשוט להיתר גמור, וכעת אני רואה שזה בכלל לא דבר חלק??. האם אכן בכל פעם שיוצאים לרחוב עם פאה, ישנם פוסקים שכותבים בפירוש, שעוברים בזה על "איסור גמור" כלשון הפרי מגדים? אם כן - שאלה האשה בפליאה - למה באמת לא אלבש מטפחת? בשביל מה אני צריכה להיכנס לדבר כזה שהפרי מגדים כותב עליו "איסור גמור"? מה לי ולצרה הזאת?.

בזודאי שעדיף ללבוש מטפחת! מה בכלל השאלה והספק?

מרחן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א
רק כשהולכים עם מטפחת מקיימים בזה את ההלכה לפי כל הפוסקים!
ואם כן בזודאי כדאי ללבוש מטפחת, שהרי מטפחת זה "גלאט"! חלק!

בעלה השיב לה שהוא לא פוסק, וגם הוא לא שמע מעולם שיש איזה חסרון בפאה, אבל אם היא רוצה לדעת מה עליה לעשות, אזי שתעלה ותשאל את מרן הרב אלישיב שליט"א, וככל אשר יורה, כן תעשה.

נסעה האשה עם כלתה אל בית מרן הרב אלישיב שליט"א, וכאשר נכנסו אל חדרו של הרב, סיפרה האשה על החידוש הגדול שראתה, ועל הפליאה הגדולה שמילאה את לבה, האם אכן כל יציאה לרחוב עם פאה, היא אכן נידון של "איסור גמור"? האם אכן יתכן הדבר שהיציאה לרחוב עם פאה הוא דבר כל כך מפוקפק מבחינה הלכתית, והדרך היחידה לקיים את מצות כיסוי הראש בשלימות כרצון ה', לפי כל דעות הפוסקים, הוא רק כשמכסים את כל הראש עם מטפחת? הרי אנחנו רוצות לקיים את רצון ה', ואנו מסכימות לעשות ככל אשר יורה לנו רבינו, ואם אכן דעתו שרק עם מטפחת מקיימים את המצוה כתיקונה לפי כל הפוסקים באופן חלק, אזי אנו מוכנות להפסיק מיד ללכת עם הפאה, אבל מעולם לא שמענו ולא ידענו על דברים כאלה, שהם נראים לנו דברים חדשים ומשונים, שאינם מקובלים בחברה שלנו כלל?.

השיב להם מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א: בוודאי שעדיף ללבוש מטפחת! מה בכלל השאלה והספק? הרי כשיוצאים לרחוב עם פאה אזי ישנם פוסקים שסוברים שלא יוצאים בזה בכלל את ההלכה של כיסוי הראש, ורק כשהולכים עם מטפחת מקיימים בזה את ההלכה לפי כל הפוסקים! ואם כן בוודאי כדאי ללבוש מטפחת! שהרי מטפחת זה "גלאט"! חלק!.

ואכן מיד קיבלו עליהן שתי הנשים להפסיק ללכת עם הפאות, ומכאן והלאה ללכת רק עם מטפחת בלבד, שהיא האופן היחיד שבו אפשר לקיים את מצות כיסוי הראש לפי כל הפוסקים, באופן החלק על פי ההלכה.

"אין לנו כח הכרעה בזה!" "דרוב האחרונים מחמירים!"

מרן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שלימ"א
בעל "שבט הלוי"
"ידוע דרוב רובם של הפוסקים אין דעתם נוטה בזה!"

מרן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א
בעל שו"ת "שבט הלוי"

קטע מתשובות "שבט הלוי" אבן העזר סימן קצ"ג
עמוד רט"ו

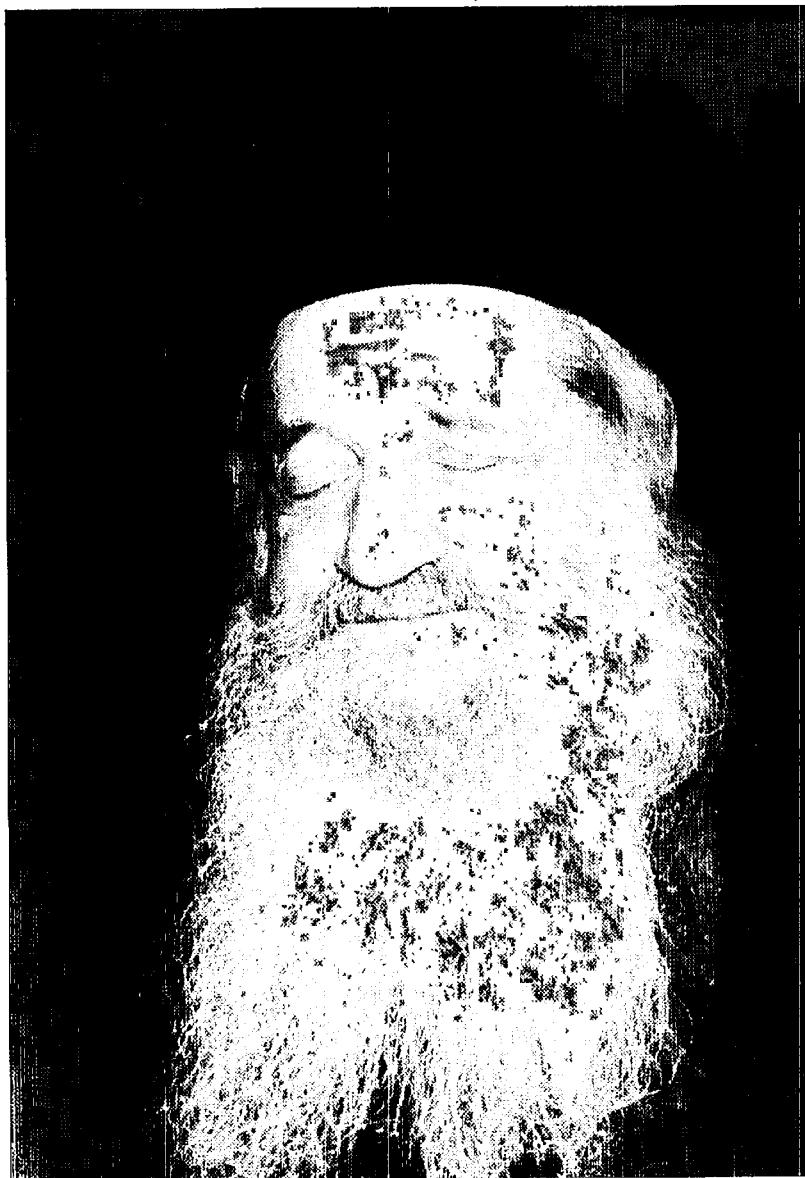
כבר ידוע דרוב רובם של הפוסקים!

"בעצם המנהג של היום שהנשים יוצאות בפאה נכרית, חלילה לי לתקוע עצמי בזה, דכבר ידוע דרוב רובם של הפוסקים אין דעתם נוחה בזה, ויש מהם שאסרו זה מדין דת יהודית ממש, ועיין בתשובת באר שבע סימן י"ח, [שכתב: "שהדבר פשוט... דכשם דשיער עצמה הדבוק לבשרה, מכוסה!... כך פאה נכרית!... היאך יעלה על הדעת שיהא מותר לצאת בפאה נכרית?!... רחמנא לצלן מהאי דעתא, כי איך יעלה על הדעת שיהא מותר להראות עצמה כאילו עוברת על דת משה"?!].

ובתשובה מאהבה חלק א' סימן מ"ח, [שכתב על הנשים ההולכות עם פאה, "כבר הוכיח הנביא בהיותם יושבים על אדמתם, יען כי גבהו בנות ציון, ושפת ה' קדקד בנות ציון וכו', לא נאות לנשים הנשואות מבני האמהות, שרה רבקה רחל ולאה, לעשות כן, כי אין זה מדרכי הצניעות, ולא כשביל נשים כאלו נגאלו אבותינו ממצרים, והן הנה בעוכרינו להאריך גלותינו"].

ועוד הרבה תשובות אחרונים. ועיין בשדי חמד מערכה הד' בזה. [שכתב: "הרב לחמי תודה בדף ד' ע"ב, הביא דבריו הרב ברוך את אברהם נר"ו בפרשת בחקתי דף קכ"ו ע"ב, וזה לשונו, וגם ראוי להודיע גודל המכשלה, אשר זה כמה שנים שיצא הכרוז מפי אדוני

מרחן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א
בעל "שובט הלוי"

"ישמח לבנו על אשר שמענו, שנשים קבלו על עצמן לדקדק בצניעות,
והזרו למנהג ישראל מקדמת דנא, לכסות ראשן במטפחת!
ולא בפאה נכרית!
כדי לצאת ידי דעת כל הפוסקים!"

אבי הגאון, בצירוף שני בתי דינים, בחרם על לבישת נשים פאה נכרית!... וענין חרם הוא שנכנס כח עונש החרם ברמ"ח אברים! חרם אותיות רמ"ח, ואיך אפשר להפסיד הרמ"ח אברים"?... על כן אין לנו כח הכרעה בזה", עכ"ל השבט הלוי.

ובסימן ר"ז כתב מרן הגאון בעל "שבט הלוי" שליט"א:
 "דרוב האחרונים מחמירים, ובמקומות שלא יכלו להעמיד הדת על תילה, סמכו עצמם על המקילים בזה, וגם יש אומרים שלא התירו המקילים ברשות הרבים".

וכבר העיד הגאון רבי מרדכי גרוס שליט"א במכתב שכתב בשנת תשנ"ו, "לגבי ההוראות לתקנת בחבישת הפאות לפני כעשר שנים [בשנת תשמ"ז] וחתמו על זה פוסקי הדור הגרש"ז אויערבך זצלה"ה ויבדלחט"א הגרי"ש אלישיב, והגר"ש וואזנר שליט"א".

ועל זה מעיד הגר"מ גרוס שליט"א, בזה הלשון: "כפי שאומרים מוכרי הפאות וקוניהן, כיום צורת הפאות כפי מתכונתו ללא סטיה מהתקנות שנכתבו, [שבכללם כל פאה "הנראית במראה שיער"], לא מצוי כלל! אלא כחמש או עשר אחוז, וגם המצוי נראה על אשה צעירה כאשה מבוגרת וכיוצא בזה,... ומהאי טעמא אין בוחרות הפאות האלו, ונפרץ התקנות... באומרם שבלאו הכי לא שייך לעמוד בכל הגדרים!". עד כאן עדותו של הגר"מ גרוס שליט"א! ואם כן הוא מעיד "שלא מצוי כלל" אלא כחמש או עשר אחוז, "ומוכרי הפאות וקוניהן" אומרים "שלא שייך לעמוד" "שתהיה הפאה נכרית עשויה שלא תראה ממש כהולכת בשערה"!.
 היום הפאות הם ממש כשערה

בקונטרס דעת רבותינו חלק ראשון עמוד 32 מעיד:
 "שמענו מהגאון רבינו שמואל הלוי וואזנר שליט"א, שבפאות המשוכללות ביותר של לפני שישים שנה, אפשר היה להכיר ממרחק

רב שהאשה חובשת פאה נכרית, אבל היום הפאות הם ממש כשערה".

וכך העיד בפנינו תלמיד חכם שהיה נוכח בשעה שחתם מרן הגר"ש וואזנר שליט"א על מכתב גדולי הדור, בחודש אלול תשל"ה, שבו נכתב "שנשים נשואות לובשות פיאה נכרית הדומה ממש לשיער... הדבר אסור מדינא".

והיה שם אחד ששאל, הרי היו נשות רבנים שהלכו כך בדור הקודם, מיד נענה מרן הגר"ש וואזנר שליט"א ואמר לו, הרי בפאות המשוכללות ביותר שהיו בדור הקודם, יכל כל אחד להכיר ממרחק רב שהאשה חובשת פאה, מה שאין כן היום!.

"רבזכותן עתידין להיגאל!"

מרן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א
 בעל "שבט הלוי"
 "כמה גדר טהרה וגדר קדושה מתווסף בכך"
 "וודאי שזכותן רבה כזה!"

מכתב חיזוק נלהב וברכת קודש מקרב לבם הטהור
של גדולי הדור שליט"א
לכל אחת ואחת מנשות ישראל
המקבלת על עצמה לחזור למנהג ישראל
ולכסות את הראש רק במטפחת

מִרְנַן הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל רַבִּי שְׁמוּאֵל הַלֵּוִי וּוְאֶזְנֵר שְׁלִיט"א
מִרְנַן הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל רַבִּי מִיכֶל יְהוּדָה לִפְקוּבִיץ שְׁלִיט"א
מִרְנַן הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל רַבִּי נָסִים קַרְלִיץ שְׁלִיט"א

יתברכו בבני חיי ומזוני רוויחי!
ובבנים צדיקים תלמידי חכמים!

ב"ה

ט"ו טבת תשנ"ו

ישמח לבנו על אשר שמענו שנשים קבלו על עצמן לדקדק
בצניעות, וחזרו למנהג ישראל מקדמת דנא, לכסות ראשן במטפחת
ולא בפאה נכרית, כדי לצאת ידי דעת כל הפוסקים.

מה טוב ונאה דבר זה, וכמה גדר טהרה וגדר קדושה מתוסף
בכך, וודאי שזכותן רבה בזה.

ובודאי שנשים צדקניות מקפידות לכסות שערן היטב באופן שלא
יראה השער חוצה כלל וכלל גם בביתן.

מרן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א

בעל "שבט הלוי"

"הנני מצטרף לחוק ולאמין את הני גיבורי כח המתעוררות להחליף

מפאה נכרית למטפחת!

ומברכן מקרב לב: לבני! חיי! ומזוני רויחי! ובריות גופא!

וכל מילי דמיטב!"

מורן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א
בעל "שבט הלוי"

"עלינו לחזק ולעודד להני נשים צדקניות שרוצים ויכולים לחזור
וללבוש כיסוי הראש, שלא בדרך פאה נכרית!"

ויש בזה סגולה נפלאה לזכות לבנים צדיקים תלמידי חכמים, כמו שאמרו חז"ל (סוטה יא:): "בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל ממצרים", ובזכותן עתידין להגאל, כדאיתא בילקוט (רות ד) "ואין הדורות נגאליں אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור".

לזאת הנני מצטרף לחזק ולאמץ את הנני גיבורי כח המתעוררות להחליף מפאה נכרית למטפחת, ומברכן מקרב לב לבני, חיי, ומזוני רויחי, ובריות גופא, וכל מילי דמיטב.!

אם כי שאין בידנו כח לכפות על נשי ישראל שאין ביכולתם לשנות מפאה נכרית..., מכל מקום בוודאי עלינו לחזק ולעודד להני נשים צדקניות שרוצים ויכולים לחזור וללבוש כיסוי הראש, שלא בדרך פאה נכרית. וכאשר כתב מרן החתם סופר זי"ע בשולחן ערוך ובצוואתו הקדושה.

ע"ז בעה"ח - מצפה לרחמי ה'

שמואל הלוי וואזנר

כיהודה ועוד לקרא, קריאה קדושה וברכה לכל אלו שנוהגות במעלת הקדושה והצניעות, שיתברכו בנחת מילדיהן, שיגדלו בתורה ויראת שמים לפאר המשפחות וכלל ישראל.

הכותב ומברך,

מיכל יהודה לפקוביץ

גם אני מצטרף לברך את אלו שמדקדקים בגדרי הצניעות ביתר שאת, ובמבואר למעלה.

נסים קרליץ

מרן הגאון רבי מיכל יהודה ליפקוביץ שליט"א
כותב באגרת חיוזק לנשות ישראל המתחילות לקיים את
מצות כיסוי הראש כרצון הש"י עם מטפחת:

כִּי מִצִּיּוֹ תַצֵּא תוֹרָה

"ברכה לכל אלו שנוהגות במעלת הקדושה והצניעות,
שיתברכו בנהת מילדיהן, שיגדלו בתורה ויראת שמים,
לפאר המשפחות וכלל ישראל! הכותב ומברך:
מיכל יהודה ליפקוביץ"

מרן הגאון רבי נסים קרליין שליט"א
 כותב באגרת חיוזק לנשות ישראל, המסירות את הפאה, ומתחילות
 לקיים מצות כיסוי הראש כרצון הש"י עם מטפחת:
 "אני מצטרף לברך את אלו שמדקדקים בגדרי הצניעות ביתר
 שאת, וכמבואר למעלה!"

עדות מבית דינו של מרן הגר"ש וואזנר שליט"א

בשנת תשנ"ו הוציא אדם אחד בבני ברק, קונטרס אשר חלקו האחד הוא גימטריאות שונות וכדומה, ובסופו הוסיף קונטרס מלא דברי זלזול וקריירות, אשר מכניסים בלב קוראיהם רפיון נורא, בכל ההתחזקות בקיום מצות כיסוי הראש במטפחת, ומחדירים זלזול ובזו נגד גדולי הפוסקים שליט"א המחזקים את ידי הנשים הצדקניות המסירות את הפאה ומחליפות אותה עם מטפחת.

אותו מוציא לאור, הלך אל בית דינו של מרן הגאון האדיר הגר"ש וואזנר שליט"א, וביקש מהם הסכמה לספרו, ואכן הם נתנו את ההסכמה לעצם הספר, שהוא כאמור גימטריאות וכדומה, אך לא עלתה על דעתם שיוסיף קונטרס נוסף, שכולו מכניס זלזול וקריירות נגד אותם נשים צדקניות שזוכות להסיר את הפאה, וחפצות לקיים מצות כיסוי הראש כרצון הש"י במטפחת.

ואכן כאשר התגלה הדבר, פרסם בית דינו של מרן הגר"ש וואזנר שליט"א, מכתב חריף, בו הם כותבים על הקונטרס, ש"הדברים האמורים בו אינם תואמים כלל את דעת קדשו של מרן [הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר] שליט"א, ומנוגדים לדרכם של גדולי הפוסקים".

וזה לשון האגרת:

"הדברים מנוגדים לדרכם של גדולי הפוסקים"

בית הוראה

בראשות מרן אדמו"ר הגר"ש וואזנר שליט"א

הגאב"ד ור"מ זכרון מאיר ב"ב

בס"ד, יום ערש"ק דברים תשנ"ו

הננו בזאת להבהיר כי הסכמת ה"בית הוראה" של מרן שליט"א אב"ד ור"מ זכרון מאיר, על ספר שיצא לאור לאחרונה שנת

הגאון רבי משה שאול קליין שליט"א
 והגאון רבי שמואל אליעזר שטרן שליט"א
 מבית דינו של מרן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א
 "הקונטרס שדן בהיתר פאות נכריות, הדברים האמורים בו אינם תואמים כלל את
 דעת קדשו של מרן שליט"א, ומנוגדים לדרכם של גדולי הפוסקים!"

הגאון רבי שמעון בערני שליט"א
כותב באגרת בענין הקונטרס של איזה אברך, שמוזלזל באיסור היציאה עם
פאות לרשות הרבים:
"יש בזה הטעיה!"
"הנני מבקש שלא אחשב כמסכים למה שכתוב שם בענין פאה נכרית!
והשם יתברך יצילנו משגיאות!"

תשנ"ו, לא ניתנה כלל וכלל על הקונטרס הנספח לספר בסופו, שדן בהיתר פאות נכריות, והדברים האמורים בו אינם תואמים כלל את דעת קדשו של מרן שליט"א, ומנוגדים לדרכם של גדולי הפוסקים. ומלכתחילה הובהר בפירוש למחבר הספר, שאין דעתנו נוחה מהדפסת הקונטרס. ולכן מכאן ואילך אין הוא רשאי לפרסם את ההסכמה הנ"ל.

ועל זה באנו על החתום

משה שאול קליין
שמואל אליעזר שטרן

"יש בזה הטעיה!"

גם אני שכתבתי ברכה להרב המחבר (לא הסכמה), לא התייחסתי, רק לחלק הגימטריאות וכדו', ולא לקונטרס הנספח הדן בענין פיאח נכרית, שלא ראיתיו כלל. ואם כפי שאני שומע שהצבור טועה בזה, וחושב כאלו התייחסתי לכל הספר, הרי יש בזה הטעיה. והנני מבקש לא להשתמש במכתבי זה, שלא אחשב במסכים למה שכתוב שם בענין פיאח נכרית. והשם ית' יצילנו משגיאות, ויזכנו לראות את האמת.

שמעון בערני

"דברים שאין דעת חכמים נוחה מהם!"

בצאת הספר לאור, עיינתי בדבריו, וראיתי שהוסיף דברים שאין דעת חכמים נוחה מהם. על כן אין דעתי נוחה מפרסום הסכמתי בקונטרס הנ"ל.

ועל זה באתי על החתום

שלמה זילברשטיין

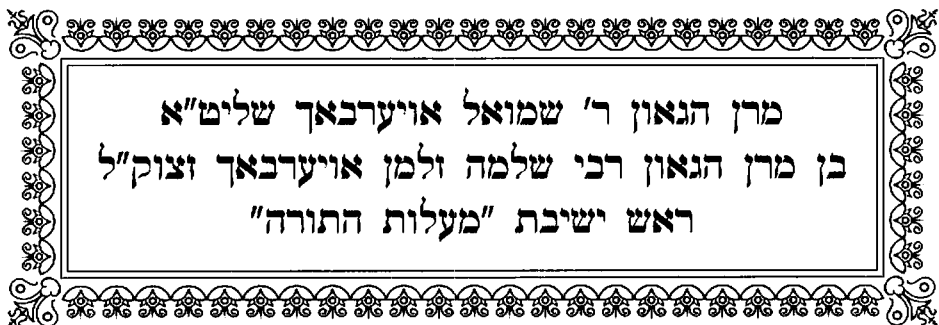
מֶרֶן הַגָּאון רַבִּי שְׁמוּאֵל אוֹיעֶרְבַּאךְ שְׁלִיט"א
מֵאֲזִין וּמִקְבֵּל אֶת דַּעַת הַתּוֹרָה מִפִּי אָבִיו הַגָּאון הַגְּדוֹל רַבִּי שְׁלֵמָה זְלִמָן זְצוּק"ל

"הִנְנִי מַעֲיִד בְּזֶה, כִּי בֶן חַיָּה דַּעַתוֹ וּרְצוֹנוֹ שֶׁל אֲמוֹר"ר גָּאון יִשְׂרָאֵל
ז"ל, שֶׁנֶּשֶׁי יִשְׂרָאֵל יִכְסּוּ רֹאשָׁן בַּמַּטְפַּחַת!"

מרן הגאון רבי שמואל אויערבאך שליט"א
 ראש ישיבת "מעלות התורה"
 "הנני לחזק ולאמץ את הני גבורי כח, המתעוררות להחליף
 מפאה נכרית למטפחת!
 ומברכן בברכת התורה מקרב לב, בבני, חיי, ומוזוני רויחי,
 ובריות גופא, וכל מילי דמיטב!"

הרבנית ע"ה אשת - יבלחט"א - מרן הגר"ש אויערבאך
שליט"א, הלכה רק עם מטפחת בלבד!

ברכה מקרב לב ללב "המתעוררות להחליף מפאה
נכרית - למטפחת!"

"מה מאד ישמח לבנו על השמועה הטובה אשר שמענו שנשים
יקרות קבלו על עצמן לדקדק בצניעות, וגם חזרו למנהג ישראל
מקדמת דנא, לכסות ראשן במטפחת, ולא בפיאה נכרית, כדי לצאת
ידי דעת כל הפוסקים, ונועם הצניעות יסוד קדושת ישראל.
והנני מעיד בזה, כי בן היה דעתו ורצונו של אאמו"ר גאון ישראל
ז"ל שנשי ישראל יכסו ראשן במטפחת.
וגם ראיתי אני את צערו הגדול של אאמו"ר ז"ל על הפאה הנכרית,
שנתפשטה בקרב שלומי אמוני ישראל, ה' ירחם.
ואי לזאת הנני מצטרף, כיהודה ועוד לקרא, לחזק ולאמץ את
הני גבורי כח, המתעוררות להחליף מפאה נכרית למטפחת ומכרכן
בברכת התורה מקרב לב, בבני, חיי, ומזוני רייחי, ובריות גופא, וכל
מילי דמיטב.

יום רביעי ח"י טבת תשנ"ו

והנני חותם למען קדושת וטהרת ישראל
שמואל באאמו"ר גאון ישראל
מוה"ר שלמה זלמן ז"ל הכ"מ אויערבאך

מֶרֶן הַגָּאון רַבִּי שְׁמוּאֵל אוֹיעֶרְבַּאךְ שְׁלִיט"א

כּוֹתֵב בְּאֵגֶרֶת חִיּוּק לַנְּשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַכְּשֻׁרוֹת:

"מִה מְאֹד יִשְׂמַח לְבִנּוֹ עַל הַשְׂמוּעָה הַטּוֹבָה אֲשֶׁר שָׁמְעָנוּ שְׁנֵשִׁים יְקָרוֹת

קִבְּלוּ עַל עֲצֻמָּן לְדַקֵּק בְּצִנִּיעוּת": "לִכְסוֹת רֹאשׁוֹ בַּמַּטְפַּח!"

"וְהִנְנִי חוֹתֵם לְמַעַן קְדוּשַׁת וַיִּהְיֶה יִשְׂרָאֵל.

שְׁמוּאֵל בְּאַמְרֵי גֵאון יִשְׂרָאֵל מִיַּד שְׁלֵמָה זְלֵמָן ד"ל הַכ"מ אוֹיעֶרְבַּאךְ"

אמר למחבר הספר "דת משה וישראל":
"אף אחד בעולם לא יוכל להפריך את דבריך!"

מרן הגאון רבי שמואל אויערבאך שליט"א
אמר על הספר "דת משה וישראל"
"הרי הוא צודק בכל דבריו! וגם אני מורה למקורבי, למי שאני
יכול לפעול, שלא ילכו עם פאות, רק עם מטפחת!"

גם דעתי היא כפי המבואר בספר "דת משה וישראל"!

כאשר נכנסו מספר עסקנים אל הגאון ר' שמואל אויערבאך שליט"א והזכירו את מחבר הספר "דת משה וישראל", נענה אחד מהם בנימה של שחוק ובדיחות דעת על הספר ושיטתו, נחרד הגאון רבי שמואל אויערבאך שליט"א, ואמר לו: "מה אתה שח, הרי הוא צודק בכל דבריו!, וגם אני מורה למקורביי, למי שאני יכול לפעול, שלא ילכו עם פאות, רק עם מטפחות!".

אבל אותו עסקן לא הניח לו, ואמר שוב: אבל הוא הרי לא יוכל לפעול לשנות שום דבר!, אך הגר"ש שוב ביטל את דבריו, ואמר: "מה אתה שח, אני יודע כבר מהרבה שלמדו את הסוגיא אצל מחבר הספר שליט"א, או שלמדו את הספר, ושינו את דעתם".! והוסיף באומרו, "אתה כלל לא תעלה על הדעת מאיזה חוגים ומשפחות הם באים! ואף על פי כן הם שינו את דעתם לאור הלימוד עם מחבר הספר".! [ובלשוננו: "דו וועסט זאך נישט פארשטעלן פון וועלכע משפחות זיי זענען!".]

חרטת הפרי מגדים - איז א גרויסע באמבע!

כאשר יצא לאור הספר דת משה וישראל, הובא הספר לפני הגאון ר' שמואל אויערבאך שליט"א, לאחר זמן מה נשאל מה הוא אומר על הגילוי החדש מחזרתו של הפרי מגדים, שכותב בפירוש, "עתה ראיתי להתבונן בו, כי פרוק [פאה נכרית] משער תלוש ותחתיו תפור בגד... נראה לי איסור גמור... שיש איסור גמור מכמה טעמים דכתיבנא, ומה הנאה להם, ומה טעם בזה, ולהשומעים תבוא אליהם ועליהם ברכת טוב, וכל אשה יראת ה' ובעלה תלמיד חכם, מצוה להוכיחה ולפייסה לציית לבעלה".

נענה מרן הגאון רבי שמואל אויערבאך שליט"א ואמר: "זה פצצה! פצצה גדולה!" (בלשוננו: "ס'איז א באמבע!", א גרויסע באמבע").

מֶרֶן הַגָּאון רַבִּי שְׁמוּאֵל אוֹיעֶרְבַּאךְ שְׁלִיט"א
"אני יודע כבר מהרבה שלמדו את הסוגיא, ושינו את דעתם!
אתה כלל לא תעלה על הדעת מאיזה חוגים ומשפחות הם באים!
ואף על פי כן הם שינו את דעתם!"

מרן הגאון רבי מיכל יהודה ליפקוביץ שליט"א

במוצאי שבת פרשת "כי תשא" אור לי"ז אדר תשנ"ח, בעת הלויטה של הרבנית מרת צפורה רוזנברג ע"ה, בתו של מרן הגאון רבי ניסים קרליץ שליט"א גאב"ד רמת אהרן וראש כולל חזון איש, הספידה - בין שאר המספידים - מרן הגאון רבי מיכל יהודה ליפקוביץ שליט"א, ועורר את הציבור לחיזוק בדקי הצניעות.

נביא בזה קטע אחד מדבריו, - כפי שפורסם ב"יתד נאמן" יום שני י"ח אדר תשנ"ח:

"נכון שהיום לא הולכות הנשים בגילוי ראש, אבל גם כיסוי ראש אי אפשר לבנות את זה!!!"

"אסון שכזה, מחייב התעוררות עצומה!, ומחייב בדק בית רציני!".

הדברים נוראים ומזעזעים כל בעל לב ונפש, אין צורך בהסברים מיותרים, די לנו להתבונן בעומק משמעות הדברים, ובבהירות העצומה המונחת במשפט קצר זה, אשר נאמרו בפני אלפים מתושבי בני ברק, ובראשם גדולי ומאורי הדור שליט"א, - ובמעמד נורא של חשבון הנפש, בנוכחות אלפי אנשים ונשים יראים ושלמים, אשר מבקשים ומחפשים תמיד, מה ה' דורש מהם לתקן ולהוסיף בעשיית רצונו יתברך בשלימות, ובפרט ברגעים נוראים כאלה, כאשר מיטתה של אחת מנשות ישראל הכשרות, מוטלת לפניהם, אשר אז כל אחד מלא בתשוקה ורצון להתעלות בעשיית רצון הש"י ביתר שאת, ולהוסיף בעשיית נחת רוח לפניו יתברך, יותר מעד עתה, ואז זעק

הגאון רבי מיכל יהודה ליפקוביץ שליט"א
"כיסוי ראש אי אפשר לכנות את זה"
מוכרחים לעשות "בדק בית רציני!"

מרן הגאון רבי מיכל יהודה שליט"א, בכאב רב, מנהמת לבו: - "נכון
שהיום לא הולכות הנשים בגילוי ראש, אבל גם כיסוי ראש אי אפשר
לבנות את זה!!!"

בינו נא זאת!

"ולמעם דפריצות המביא לידי הרהור, היאך שייך לחלק בין
שערות תלושות למוחברות?"

מורן הגאון רבי אברהם דוד הורביץ שליט"א
אב"ד שטראסבורג

"דוחו שאסרה תורה, דודאי אין דרך להתקרב ולהסתכל בהאשה,
בכדי להבחין אם זה שערות עצמה או לא"

בספרו שו"ת קנין תורה חלק א' סימן י"א:

בס"ד ד' אלול תשל"ד לפ"ק שטראסבורק יצ"ו

שאלה: בדין השייטליך [הפאות] שהנשים נושאות על ראשן עשוי כדמות שער ראשן האם נכון להניח להם כך, או שיש למחות על זה להשומעים לנו.

ענין הזה מבואר די היטב בספרי האחרונים, עם כל זה אמרתי להעלות על הגליון קצת בירור בזה...

מה שייך לחלק בין שערות מחוברות לתלושות

הרי זה מביא הרהור אותו דבר!

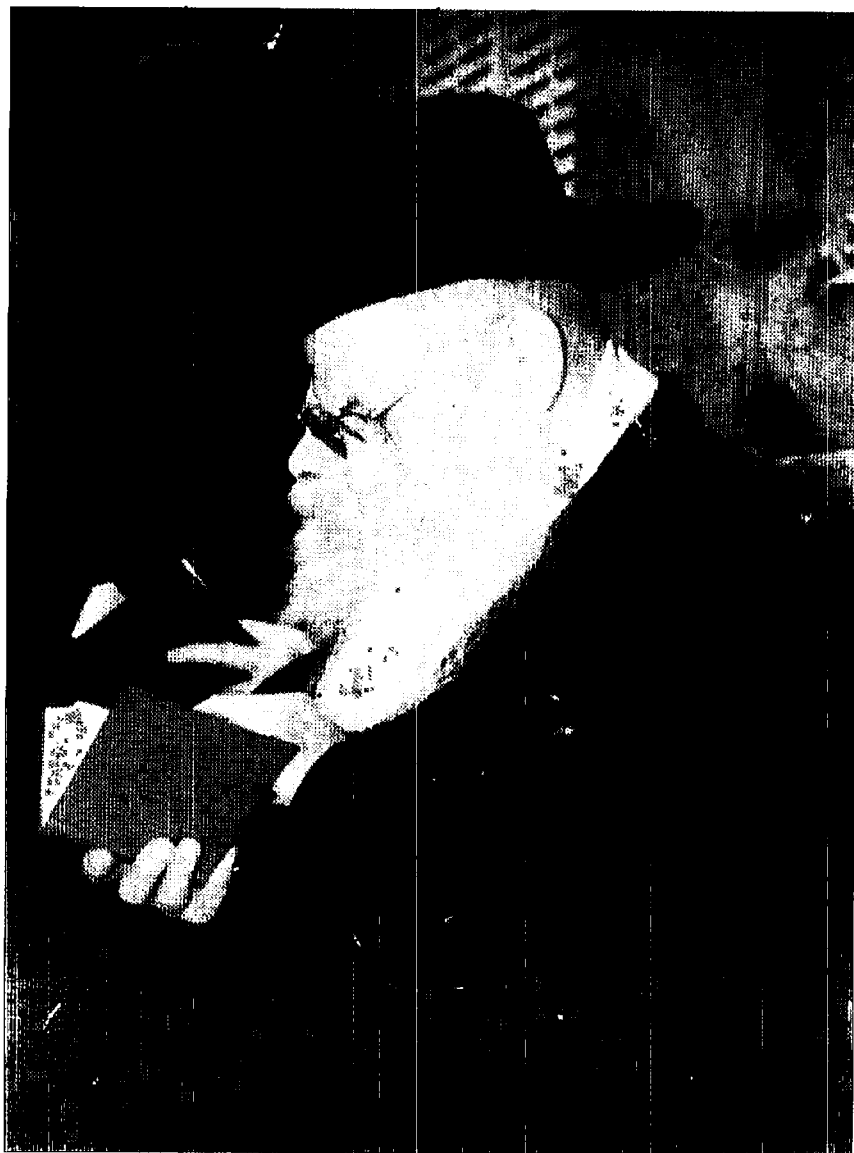
מה שכתב השלטי גבורים.. כל זה רק לענין הדין דערוה.. דקריאת שמע ולבעלה, אבל מכח פריצות, ובשוק לאחרים, הנלמד מן הפסוק ופרע את ראש האשה וכו', ולהטעם דפריצות המביא לידי הרהור, הא"ך שייך לחלק בין תלושות למחוברות?, כל שרואה לפניו אשה פרועת ראש בשערות!, דזהו שאמרה התורה!, דודאי אין דרך להתקרב ולהסתכל בהאשה בכדי להבחין אם זה שערות עצמה או לא...

לגבי יציאה לרחוב עם פאה

לא הועילו כלל במה שמגלחות שערותיהן!

[אח"כ מדבר באות ח' מענין טעם המנהג של המגלחות שער ראשן, וכותב אח"ז באות ט' ועם כל זאת לצאת לשוק בשייטל

"לא הזכיר כלל ממראית עין, רק דאם נראה כשער, זהו גופא האיסור!"

מרן הגאון רבי אברהם דוד הורביץ שליט"א

אב"ד שטראסבורג

"לא הועילו כלל במה שמגלחות שער ראשן, שהרי נראית בשוק
וראשה פרוע ומגולה!"

לבד.. לא הועילו כלל כמה שמנלחות שער ראשן!, דאבתי [=שהרי עדיין] נראית בשוק וראשה פרוע [מגולה]!.

בפאה יש איסור תורה כי נראית כשיער!

וכמו שכתב הישועות יעקב בסימן ע"ה סוף סעיף קטן ג', וזה לשונו: "ולגוף הדין, כיון דהך דיוצאה וראשה פרוע ממעם פריצות קאתינן עלה, וכיון שאינו ניכר השער של פאה נכרית אם הוא משער גופה או משער נכרית!"... "דיש בו איסור תורה!"...

**אפילו כשאין חשד ומראית עין
הפאה אסורה**

כי אם נראית לרואה כמו מראה שיער, זה עצמו האיסור!

ולעניות דעתי דהא דנקטו הפוסקים לפעמים מראית עין, אין כוונה כמו בעלמא משום חשד, דכאן הכוונה שהעין רואה לפניו אשה וראשה פרוע!... דכאן הפשט מה שהעין רואה!, ולא מענין חשד... ובכנסת הגדולה אבן העזר סימן כ"א סק"ז בשם משא מלך, בנשים שלוקחים משי שחור ומשימים בפדחתם, [=במצחם], דבני אדם חושבים שהם שערות שלהם עיין שם. ולא הזכיר כלל ממראית עין. וכן בשו"ת דברי חיים יורה דעה חלק ב' סימן נ"ט שהביא לאסור אפילו משי הדומה לשער, בשם הר"ן וריטב"א, ולא הזכיר כלל ממראית עין, רק דאם נראה כשיער, והו גופא האיסור דפרועת ראש!... ואפילו שער מלאכותיים שנעשו גם כן באופן שאי אפשר להכיר!, וידוע דכעת גם הגויות הולכות בשייטליך [בפיאות] כאלו!...

לשון החתם סופר:

"איסור גמור!"

ואם נבא לחשוב כל האוסרין לצאת בשייטל, לא יכיל הגליון, ונקבצו בשדי חמר אסיפת דינים מערכת הדלת, ובאוצר הפוסקים סי'

"בעוונותינו הרבים, כמעט נשכח הענין מרוב העולם,
דבר שהוא על כל פנים, חשש איסור תורה!"

מרן הגאון רבי אברהם דוד הורביץ שליט"א
אב"ד שטראסבורג

"ברור שישנן כמה וכמה שלא יודעין חומר הדבר"
"ואם ידעו שהמדובר מחלכה ולא מחסידות בעלמא, יתקנו הדבר!"

כ"א ס"ב עשה"ט. ומרן החתם סופר זי"ע, חוץ ממה שבירר האיסור בחלק או"ח סימן ל"ו, כותב בצוואתו הקדושה, "וגם בפאה נכרית אני אוסרکم באיסור גמור, וה' ימציאכם חן, וחסד, וחנינה, וחמלה, ותגדלו בניכם וצאצאיכם וצאצאי צאצאיכם, על התורה ועבודה כאשר צוה ה'".

צוואה נוראה!

"הנשים ישמרו נפשם!!!"

ובספר לב העברי בהערותיו על הצוואה, הביא כל עמודי העולם האוסרין, והעתיק גם מצוואת רבינו מהר"ם א"ש זצ"ל בזה הלשון, מה אצוה לכם, שתלמדו בהתמדה או שתהיו עובדי השם, זה תבינו לנפשכם, אך זה אצוה לכם, מאד תזהרו להיות עוקר הרים על מנהג קל שבקלים, והנשים ישמרו נפשם ממלכוש פאה נכרית חס ושלום!. עכל"ק.

אין איש שם על לב - להיזהר מחשש איסור תורה!

ובעוונותינו הרבים, כמעט נשכח הענין מרוב העולם, דבר שהוא על כל פנים חשש איסור תורה!, ונתקיים בנו דברי הבראשית רבה (פכ"ו, ח') "תני ר' שמעון בר יוחאי, כל פרצה שאינה מן הגדולים אינה פרצה", רבנן ותלמידיהון!, ראשי ישיבות וכולליהון!, אין איש שם על לב!, וסתם אינשי דמעלי לומדין מהם!.

בני תורה מזלזלין בפרהסיא

בחשש איסור דאורייתא!!!

ומי יודע אם לא זה גורם אריכות הגלות המר הזה, מה שבני תורה מזלזלין בפרהסיא בחשש איסור דאורייתא!!!.

שו"ת קנין תורה חלק א' סימן י"א

מאד דווה ליבי על זה שמתריעים רק על פאות
ארוכות!

שבוה נותנים גושפנקא לפאות קצרות!

בס"ד י"ג אלול תדש"ס ירושלים עיהקת"ו

כבר כתוב אצלי בשו"ת קנין תורה ח"א (סי' י"א) קצת באריכות,
גודל האיסור בזה, ומאד דוה לבי כאשר גדולי זמנינו הי"ו לא
מרעישים על פירצה זאת, וביותר כאשר אראה פה ושם, כרוז או
קול קורא, יוצא מגדול או מועד למשמרת צניעות, מתריעים על
האיסור בשייטליך [פאות] הארוכים, כאלו גושפנקא יוצאת מהם
שהשייטליך [הפאות] הקצרים מותרים בגילוי ראשו. אף שהחוש
מעיד שאין שום חילוק נראה בינה לבין אשה בגילוי שער ממש
בדוע, שבכל עת שעובר, מתווסף תיקוני המאדעס, שלא יהי' שום
חילוק בין השייטל ובין שערתיה ממש.

ולכן אפריון נמטי' להגה"צ בנש"ק מוה"ר אשר אנשיל קרויז
הרב דקהל ראצפערט שליט"א [זצ"ל] בברוקלין נ"י יצ"ו, הנודע
במעשיו הכבירים למזכה את הרבים, וזכות הרבים תלוי בו, ויהא
רעוא שחפץ ד' בידו יצלית, ויהיו דבריו נשמעים, בהקמת דת משה
וישראל אכי"ר.

בגמרא כתוב על מי שחושש לדרוש את האמת

שמא זה יותר מדאי

"משיב חכמים אחור!"

ומאז שמעתי התירוץ דלכן מזהירים רק על השייטליך [הפאות]
הארוכים מפאת שאם יתריעו בכלל על השייטליך [הפאות], לא יצייתו
כלום, ובגמ' גיטין (נ"ו ע"ב) זהו סברת ריב"ז כדקא' ואיהו סבר דלמא
כולי האי לא עביד והצלה פורתא נמי לא הוי, אבל הש"ס מייתי על

“החוש מעיד שאין שום חילוק נראה, בינה לבין אשה בגילוי שער ממש”

מרן הגאון רבי אברהם דוד הורביץ שליט"א

אב"ד שטראסבורג

“ומי יודע אם לא זה גורם אריכות הגלות המר, מה שבני תורה

מזולזין בחשש איסור דאורייתא!”

זה מה דקרו עלי' רב יהודה ואיתימא ר' עקיבא - דף פ"ה, - משיב
חכמים אחור!, ומזה: דצריך הרבה סייעתא דשמיא בענינים אלו
לעשות כראוי.

וכתב הרמ"א באו"ח (סי' תר"ח ס"ב) דאם יודע שאין דבריו נשמעין
לא יאמר בריבים להוכיחן רק פעם אחת, ועל זה כתב הטו"ז מדברי
התוס', אבל בדבר שאין ידוע אם יקבלו אם לאו, צריך למחות, כדאי'
בשבת (נ"ה ע"א) דאמרה מדת הדין, אם לפניך הקב"ה גלוי, לפניהם
מי גלוי, ונענשו עיין שם.

ובמחצית השקל כתב: דבמקום שאין חשש סכנה, יש להחמיר
ביותר בדורותינו בעוה"ר, וציין לדברי השיטה מקובצת ביצה, "העיד
הריטב"א בשם רב גדול האשכנזים בשם רבותינו הצרפתים, ומכללם
ר"י ומהר"ם מרוטנבורג, שלא נאמרו דברים הללו (לחלק בין איסור
תורה לדרבנן) אלא לדורותם, אבל בדור הזה שמקילים בכמה דברים,
ראוי לעשות סייג לתורה ואפי' בדרבנן מחינן וקנסינן להו" עד כאן
דבריו המלהיבים, ואם בדורם כן מה נאמר בדורותינו אנו...

ברור שישנם הרבה שלא יודעים שהמדובר בדבר הלכה
חמור!

ולא מענין של חסידות בעלמא!

הרי תודה לקל לא אלמן ישראל, ודי לנו אפי' אם מספר מועט
ישמעו ויקבלו, כאשר ברור שישנן כמה וכמה שלא יודעין חומר הדבר,
וסבירות [הנשים] שהכל רק ענין חסידות, כמו החוג שמביא במכתבו,
ואם ידעו שהמדובר מדבר הלכה ולא מחסידות בעלמא, כמו שנתבאר
מספרי הגאונים ז"ל, יתקנו הדבר בעזרת ה'.

ואוסיף עוד דברי הגאון מרן רבי שלמה קלוגר ז"ל בטוב טעם
ודעת מה"ת ע"ה טרפות (בעמוד האחרון ד"ה ומה) שכתב וזה לשונו:

"והנשים אסורות לילך בשער נכרית!", הן חיות והן מתות עכ"ל".
והוא פסק הלכה ברורה בלא שום חומרא, בוודאי ישמעו ויצייתו!

...וההולכות כשייטל [-עם פאה], דומה ממש לראשה פרוע
[מגולה]!, ובזכות נשים צדקניות נגאלו, ויעזור השי"ת בזכותן גם
ברדינו!, שנוכה לשנת גאולה וישועה בכתיבה וחתימה טובה להרמת
קרן התורה והיראה ולביאת גואל צדק בב"א.

שו"ת קנין תורה חלק ד' סימן קכ"ט עמוד רמ"ט

**הגאון ר' גדליה נאדל שליט"א
מבאי ביתם של מרן החזון איש זי"ע
ומרן ה"קהילות יעקב" זי"ע**

הגאון ר' גדליה נאדל שליט"א זכה להסתופף בצילו של מרן ה"חזון איש" זצוק"ל, ולקבל תורה מפיו. וראה ב"פאר הדור" חלק ה' עמוד ק"ג צילום של "הכרוז היחידי שנחפרסם בימי חייו של החזון איש, בשמו ובהסכמתו ככל הארץ", ובו נכתב "דעת תורה של מרן הגאון החסיד בעל החזון איש שליט"א, שמסר לתלמידיו: הרב ר' שרגא שטינברג, הרב ר' גדליה נאדל. ואלה הם דבריו מלה במלה" עיי"ש.

וכמו כן זכה שמרן ה"קהילות יעקב" זצוק"ל החשיבו ביותר, וכמו שמובא בספר הנפלא "תולדות יעקב" על מרן בעל "קהילות יעקב" זצוק"ל, שכתב נכדו הרה"ג רבי אברהם ישעיהו שליט"א בן מרן הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א, (בפרק אחד עשר, "עולם חסד יבנה", עמוד קנ"ז) מעשה בשתי בחורי ישיבה שהיה להם שאלה על האוכל שנתנו בישיבה כליל שבועות, "נגשנו להגאון רבי שאול ברזם זצ"ל, וסיפרנו לו וכו', אמר: איני יודע, הבה נשאל לחותני מה לעשות, והלך איתנו יחד לשאול. נכנסנו יחד לרבנו, וסיפר לו ר' שאול את הענין, ואמר רבינו - הגה"ק בעל "קהילות יעקב" זצוק"ל - שזו שאלה גדולה ואינו יודע אם אפשר להקל ביום טוב, והציע שנלך יחד לרבי גדליה נדל שליט"א ונשאל אותו. הלכנו, מספר אותו תלמיד, ביחד עם רבינו, ור' שאול, לר' גדליה. ורבינו סיפר לו את השאלה. הם דנו בדבר על המרפסת של ר' גדליה, ור' גדליה אמר שאינו יודע אם אפשר להקל". [ועיין שם שלאחר מכן הגיע מרן ה"קהילות יעקב" זצוק"ל אל הישיבה, ואמר ששאל בביתו האם אפשר להזמין שני בחורים לסעודה, והיא הישיבה, שאם מדובר בשני בחורים, יש לה אוכל בשבילם, כי בישלה יותר מהצורך, לכן הוא מזמין אותם לאכול

מרן הגה"ק בעל "קהלות יעקב" וצוק"ל
"הציע שנלך ביחד לרבי גדליה נאדל שליט"א ונשאל אותו"

אצלון. עכ"פ אנו מגלים מעובדא זו, שמרן ה"קהלות יעקב" זצוק"ל כשהיה מסופק מה להורות לבחורים אלו, הלך בעצמו לדון בדבר, לשמוע את דעתו של רבי גדליה נדל שליט"א, מה לעשות!.

בימינו לא היה אף פוסק אחד שמתיר

כאשר באו אליו לברר עמו את הסוגיא של איסור פאה נכרית, כדי להיווכח שמעולם לא התירו ברשות הרבים, אמר: "לדעתי אפילו ווען ס'וואלט אמאהל נישט געווען קיין איין אוסר, וואלט היינט נישט געווען קיין איין מתיר! פרעגט יעדן מיידעלע אין גאס וועט זי אייך זאגן צו ס'איז מותר צו אסור".

לדעתי אפילו אילו בעבר לא היה אף פוסק אחד שאוסר, אזי בימינו לא היה אף פוסק אחד שמתיר! [מפני שהשיער של הפיאות, עשויים היום באופן שנראה ממש כשיער], תשאלו כל ילדה קטנה ברחוב, והיא תאמר לכם האם פאה מותרת או אסורה! [כלומר האם פאה נראית כמו שיער או לא, דהיינו שאפילו ילדה קטנה מבינה בעצמה שיש בפאה את אותו נוי ממש כמו בשער, ואם כן מובן ופשוט שיש בפאה את אותה פריצות כמו בשער ממש].